

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ З 1944 РОКУ
PUBLISHED BY UNWLA, INC. SINCE 1944

1 • 2023
СІЧЕНЬ-ЛЮТИЙ
JANUARY-FEBRUARY

НАШЕ ЖИТТЯ

Видає Союз Українок Америки
вісім разів на рік

Головний редактор: Романа Ляброс
Україномовний редактор: Лариса Тополя
Редакційна колегія:
Наталя Павленко – голова СУА
Людмила Вусик, Ока Грицак,
Оксана Пясецька, Людмила Рабій,
Діанна Кордуба Савицька, Оріся Сорока,
Надя Яворів

OUR LIFE

Published eight times per year by the Ukrainian
National Women's League of America

Editor-in-Chief: Romana Labrosse
Ukrainian-language editor: Larysa Topolya
Editorial Board:
Natalie Pawlenko – UNWLA President
Oka Hrycak, Nadia Jaworiv,
Oksana Piaseckyj, Liudmyla Rabij,
Dianna Korduba Sawicky, Orysa Soroaka,
Liudmila Wussek

Канцелярія СУА та адміністрація журналу
«Наше життя» / UNWLA & Our Life:
203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706
212-533-4646
office@unwla.org (канцелярія / office)
OurLife@unwla.org (редакція / editors)

Адміністратор: Галина Чередніченко
Канцелярійні години: пн — пт: 12 п.п. — 4 п.п.

Administrator: Halyna Cherednichenko
Office hours: M-F 12-4 p.m. EST

Periodicals Postage Paid at Rochester, NY
and at additional mailing offices (USPS 414-660)
POSTMASTER – send address changes to:
Our Life, 203 Second Ave., New York, NY 10003
© Copyright 2023
Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Дизайн та друк:
Custom Design and Print Inc.
877-468-0102 | DesignAndPrintAgency.com

ISSN 0740-0225

\$3 Один примірник / Single copy
\$45 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscrip-
tion for non-members in the U.S.
\$50 У країнах поза межами США / Annual subscription for
non-members outside the U.S.

Членкині СУА отримують «Наше життя» з оплатою членської
вкладки через відділ. Передплатникам письмово нагадується
про відновлення передплати. Річна вкладка вільної членкині
СУА – \$58.
Our Life magazine is included in UNWLA annual membership dues,
payable through the member's branch. Subscribers are sent renewal
letters. Annual dues for UNWLA members-at-large: \$58.

ЗМІСТ • CONTENTS

ДУМКИ ГОЛОВИ • FROM OUR PRESIDENT

- 3 Слово Голови СУА / Reflections from the UNWLA President.
Наталя Павленко / Natalie Pawlenko

СУА • UNWLA

- 4 UNWLA Introduces Pinning Ceremony: A Rite of Passage for New Mem-
bers. Alina Zhurbenko
5 UNWLA Continues to Keep Ukraine Warm This Winter. Oka Hrycak
7 Лист вдячності. Олена Савенко
20 On the 90th Anniversary of the Holodomor: A Conversation. Olenka Krupa

ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ • BRANCH & RC NEWS

- 8 Gathering in Palm Beach County to Keep Ukraine Warm. Nadia Kachalenko
8 Branch 56 Annual Picnic Raises Funds for Ukraine. Patricia Zalisko
9 Branch 95 Holds Ukrainian Relief Benefit. Marianna (Szcawinsky) Crans
12 Наш невгамовний Почесний 1-й Відділ. Катерина Виноградова
14 Branch 53 Raffle Supports Scholarships and Aid for Ukraine. Ola Movchan Novak
18 Branch 30 Celebrates Its 35th Anniversary. Arcadia Kocybala
21 Ні геноциду української нації! Наш поступ – перемога України! Округа Нью
Йорк СУА відзначила 90-ті роковини Голодомору 1932–1933 рр. та вшанува-
ла подвиг захисників України. Валентина Шемчук
23 Detroit Regional Council Commemorates Holodomor

ВІЙНА В УКРАЇНІ • WAR IN UKRAINE

- 10 Документування наслідків окупації Київщини. Віра Правило
19 Моїй Вкраїні! Людмила Галай
24 From UPA to ZSU: For Honor, for Glory, for the People! Zenia Kowalczyz Brozyna

БЛАГОДІЙНІСТЬ • GIVING

- 15 Стипендійна Акція СУА / UNWLA Scholarship Program. Надя Яворів
16 СУА оголошує конкурс на отримання Стипендії імені Єви Сташків.
Д-р Тамара Таллман / UNWLA Once Again Offers Eva Staszkiw Memori-
al Scholarship. Dr. Tamara Tallman
17 Ангели серед нас. Галина Чередніченко
32 СУА / UNWLA

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ • THE UKRAINIAN MUSEUM

- 26 Now Showing: Yelena Yemchuk
27 "Sunflowers of Support" Program Connects Local Students with Ukrainian
Refugees

WOMEN IN OUR WORLD

- 28 Meet Maryna Viazovska, Mathematician Extraordinaire
30 Lesia Ukrainka's Contra Spem Spero Through the Art of Calligraphy. Irena
Chalupa

OUR HEALTH

- 33 Making Emotions Work for You. Dr. Ihor Magun

НАШИМ ДІТЯМ

- 34 Що таке рідна мова. Казка-п'єса. Людмила Ряба

ВІДІЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ • IN MEMORIAM

- 36 Ліда Колодчин
37 Lillie DiLauro
38 Ірина Кріса

Наша обкладинка. Через програму «Дорога до життя» СУА підтримав українців Луцька, які постраждали від наслідків війни, забезпечивши їх харчами, генераторами, печами та дровами. Тут українці похилого віку чекають на гарячу їжу та беруть пакети з продуктами додому. Детальніше про роботу СУА цієї зими в рамках проекту «Зіррій Україну» читайте на сторінках 5–7.

Our cover. The UNWLA's support for the Way to Life program in Lutsk has provided food, generators, stoves, and firewood for Ukrainians suffering the effects of the brutal war. Here, elderly Ukrainians wait for a hot meal and pick up food packages to take home. Read more about the UNWLA's work to Keep Ukraine Warm this winter on pages 5-7.

СЛОВО ГОЛОВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ REFLECTIONS FROM THE UNWLA PRESIDENT

Наталія Павленко
Natalie Pawlenko

Цього року лютий є важким місяцем: минає рік від початку повномасштабного вторгнення в Україну, дев'ять років від окупації Криму, Луганська і Донецька. Ніхто не забуде той ранок 24 лютого 2022 року, коли Україна зазнала жорстокого нападу росії з трьох напрямків. Наступні тижні були сповнені гніву, болю і... дій. Найяскравіше мені запам'ятався вечір 24 лютого, коли ми проводили загальноорганізаційну зустріч з експертом з адвокації (і членом СУА) Вірою Андрейчук, яка ознайомила учасників з основами ефективної адвокації. Зустріч відбулася у той час, коли ми з тривогою стежили за новинами про Україну.

Адвокація, або «активна підтримка ідеї чи справи», проявляється у багатьох формах. Наприклад, у минулому СУА був в авангарді закликів до уряду США визнати Голодомор 1932—1933 рр. в Україні. Тепер наші союзники закликають членів Конгресу США визнати геноцидом не лише Голодомор, але й нинішнє вторгнення в Україну та притягнути винних до відповідальності.

Адвокація може також проявитися через діяльність, яка ґрунтується на мистецтві, літературі чи кіно. Минулого літа СУА спонсорувала серію показів фільмів з України. Фільми, що висвітлювали сучасні проблеми в Україні з української точки зору, були орієнтовані на неукраїнську аудиторію. Ця та інші «м'які» форми адвокації є надзвичайно ефективними і мають бути частиною всіх наших інформаційно-просвітницьких заходів.

У 2023 році ми разом з нашими обранцями продовжимо відстоювати все, що потрібно Україні для перемоги та запобігання подальшим нападам з боку ненажерливого сусіда. Ми також звернемо увагу на академічну адвокацію та нагальну потребу «деколонізації» східноєвропейських студій, адже між формуванням знань і політикою існує потужний взаємозв'язок. І наостанок про те, що може зробити кожен з нас: подбати, щоб місцева бібліотечна система мала у своєму фонді гарний вибір українських книжок і щоб вони регулярно поповнювалися.

Існує багато способів відстоювати інтереси України. Заглядаючи у 2023 рік, плануймо використати їх усі. Слава Україні!

Якщо ви зацікавлені долучитися до роботи Адвокаційного комітету, будь ласка, пишіть на адресу advocacy@unwla.org

This year, February is a difficult month: it marks one year since the full-scale invasion of Ukraine, and nine years since the occupation of Crimea, Luhansk, and Donetsk. No one will forget the morning of February 24, 2022, when Ukraine was brutally attacked from three directions by Russia. The following weeks were a haze of anger, anguish, and ... action. And what I remember most clearly was the evening of February 24, when we held an organization-wide Zoom meeting with advocacy expert (and UNWLA member) Vera Andryczyk, who walked participants through the basics of effective advocacy. The meeting took place even as we anxiously watched the news scroll for updates about Ukraine.

Advocacy – or “active support of an idea or cause” – finds its expression in many forms. For example, in the past, the UNWLA was at the forefront in urging the U.S. government to recognize the 1932–1933 Holodomor in Ukraine. Today, our members urge members of the U.S. Congress not only to recognize the Holodomor as genocide, but to recognize the current invasion of Ukraine as genocide and to hold the perpetrators to account.

Advocacy can also find expression through activities that are grounded in the arts or literature or film. This past summer, the UNWLA sponsored a series of screenings of films from Ukraine. The films showcased contemporary issues in Ukraine, were told from a Ukrainian vantage point, and were targeted at non-Ukrainian audiences. This and other “soft” forms of advocacy are deeply effective and should be part of all our outreach activities.

In 2023, we will continue to advocate with our elected officials for everything that Ukraine needs in order to be victorious and to prevent subsequent attacks from its ravenous neighbor. We will also turn our attention to academic advocacy and the urgent need to “decolonize” Eastern European studies, as there is a powerful relationship between knowledge production and politics. Finally, something that every single one of us can do: ensure that your local library system has a good selection of Ukrainian books in its collection and that they are regularly borrowed.

There are many ways to advocate for Ukraine. In 2023, let's plan on using all of them. *Slava Ukraini!*

Note: If you are interested in joining the UNWLA Advocacy committee, please write to advocacy@unwla.org.

Tatyana Tymkiv awards a UNWLA pin to new member Maria Tymoshyk. The ceremony matched Tymkiv's vision exactly. The granting of pins followed the inspiring words of the Branch president about the meaning and symbolic value of the UNWLA pin.

UNWLA Introduces Pinning Ceremony: A Rite of Passage for New Members

Alina Zhurbenko, UNWLA Communications Coordinator

Branch 120 in Rochester, NY, welcomed 13 new members in 2022, many of them Ukrainian women who had recently arrived in the U.S. This is where an idea turned into a heartwarming new ceremony, which Branch presidents are now encouraged to hold to welcome new members.

“As soon as I heard about the UNWLA pin, I immediately envisioned a pinning ceremony,” says Tatyana Tymkiv, Branch 120 president. Inspired by new members joining her Branch this past turbulent year, she welcomed the idea of awarding UNWLA pins to them during a special celebration. The UNWLA pin symbolizes new members' commitment and connection with the generations of Soyuzianky before them, and the pinning ceremony allows us to look at the past while welcoming our future: the women who will shape the face of our organization in the years to come. Welcoming new members with these pins, Branch presidents have an opportunity to unite newcomers around the meaning of our organization for many Ukrainian women and their families here in the U.S.

Another important part of the pinning ceremony is the UNWLA new member certificate, with the member's name on it. It is meant to be framed and displayed at home as a tangible symbol of belonging to the UNWLA. “When we welcome guests to our home,” shares Tatyana Tymkiv, “we share everything we have; such is our Ukrainian nature. So, I hope that displaying these certificates in their homes will manifest the belonging of our women to the UNWLA community and spark conversations.”

As 2022 drew to a close, the pinning ceremony was officially introduced to UNWLA leadership and membership. Other Branch and At-Large members received their pins during in-person ceremonies or via mail. In both cases, the UNWLA pin symbolizes a woman's connection to the organization and should be worn proudly.

UNWLA President Natalie Pawlenko awards a UNWLA pin to Andrea Kulish Wilhelm (MAL, North Carolina).

UNWLA Branch 120 after the pinning ceremony. Weeks after the ceremony, members of Branch 120 visited the George Eastman Museum together, all proudly wearing their UNWLA pins.

UNWLA CONTINUES TO KEEP UKRAINE WARM THIS WINTER

Oka Hrycak, Chair, UNWLA Social Welfare Committee

In the December 2022 issue of *Our Life*, we reported on the launch of the UNWLA's Keep Ukraine Warm campaign, with the goal of raising \$500,000 for winter relief items, including clothing, blankets, sleeping bags, wood-burning stoves, generators, and window repairs in Ukrainian homes. Thankfully, donations continue to pour into the campaign, as residents in Ukraine deal with limited electricity and, as a result, unpredictable access to heat, lights, and water.

AICM Calls for Additional Help

AICM-Ukraine workers unpacking wood stoves at a psychiatric hospital in Poltava.

The UNWLA has partnered with the Association Internationale de Coopération Médicale (AICM-Ukraine) since shortly after the escalation of the war. In his December 3 report, the director of AICM-Ukraine, Christian Carrer, made an additional plea for help. He shared that distribution of humanitarian aid has now spread over six oblasts. Staff has increased, and

smaller trucks have been acquired to better handle remote areas. Aid has diversified to accommodate the needs of a complicated winter. In addition to medicine and food, more than 1,500 wood stoves have been provided, along with blankets, electric heaters, solar lamps, drinking water, and generators, most of the items obtained with donations from our members and supporters. Special shelters established in cities by the President of Ukraine have received survival kits and supplies to make the atmosphere warm and comfortable. Recently, a psychiatric hospital in Poltava received hundreds of wood stoves and other necessary supplies as it began to absorb a great number of patients from hospitals in newly liberated territories.

AICM-Ukraine delivers the first UNWLA generator donated in Kharkiv oblast.

Children Enjoy Respite from Worries

In late November, Father Taras Mykhalchuk, director of Sts. Peter and Paul Garrison Church in Lviv, organized the Always Close camp for children of our hero-defenders; the camp was supported by the UNWLA. Children were able to leave the difficult situations in their homes for a physically and spiritually warm atmosphere. Clothing and daily living supplies were provided for those in need. The camp, led by Father Roman Mentuch, included a program of games and fun-filled days. Children also attended master classes where they could choose activities such as dancing, drawing, bracelet weaving, and photography. Excursions were organized, including

to Ivan Franko's parental home in Nahuievychi. Also, priests and counselors had opportunities to lead children in liturgy and prayers

for peace, and to conduct catechism lessons. Father Mentuch declared it a true respite for the children from their worries.

Campers at the Always Close camp.

From Sportzal to Feeding the Hungry

When the need arose two years ago for a free sportzal (sports auditorium) in Lutsk for displaced youth who could not afford the cost of gym memberships, the UNWLA initiated support of the Way to Life program, led by Dmytro Lemeshko. Needs changed when the war escalated in February 2022: the sportzal became a partial shelter for people leaving destroyed homes in the east. With funds provided by the UNWLA, a generator was bought

to create warmth and light and to charge phones. Lyudmyla, a refugee pensioner and mother of six, is very grateful for the support in these difficult times; now it will be warm throughout the winter. Two brothers, Dmytro – a disabled man who needs hip replacement – and his brother Kostya, who has diabetes, are thankful for the stove, firewood, and food they received. Another family expressed their gratitude for the firewood, saying, “We will now

definitely survive the winter.” Amidst missiles firing outside his door, Dmytro Lemeshko shares another key activity: “Every Tuesday and Friday, we offer hot meals and distribute food packages to 150-200 people. Thus, we distribute 1,000 food packages in a month. The gratitude of people has no borders! Children, teenagers, their families, and the elderly thank you through us and ask you not to abandon them in these times of war!”

Needed Supplies Brought to War Front

Warm socks and winter jackets supplied to Ukraine's hero-defenders by the Lviv Region Medical Corps.

The UNWLA has supported the Lviv Region Medical Corps for the past two years. The organization began its work in 2014 when the Russian army invaded the territory of Ukraine with tanks. The mission of the Corps is to aid the Ukrainian army by transferring medical and humanitarian materials to Ukraine's soldiers. Women are often engaged at the front as soldiers and medics, but also have important roles in weaving camouflage nets, sewing fleeces and raincoats, packing

supplies for transport to the front, and many other duties. Occasionally, time is made to prepare baked treats for the soldiers. Currently, in addition to medicine and medical supplies, there is a need for warm clothing, jackets, and boots. As the network of supporters in Ukraine, Turkey, and Poland grows, activities such as soliciting donations, buying goods, and shipping goods to the front are key roles. Our primary contact is volunteer Svitlana Kalinovska; she shared several snippets of information, loosely translated, that came to her post:

“The men called from the front. Mobile hospitals are being destroyed. The situation is complicated.”

“Looking for materials to stop bleeding. Expecting that our network in Turkey will bring what is needed. In Turkey, we can buy triple the amount of goods that can be bought in Europe or Ukraine.”

“We pack items just in trunks, because cartons take up space. This time we have fleeces, and a very large amount of medicine.”

“Provided bedding and clothing for Mikolaiv Hospital and, of course, for soldiers at the front, everything we have.”

The Lviv Region Medical Corps volunteers thank the UNWLA with great sincerity, time and time again.

Medicine Arrives at Mechnikov Hospital

Mechnikov Hospital, one of the highly acclaimed hospitals in Dnipro, and located close to the front, received funds from the UNWLA for albumin, a much-needed human serum that is the main protein for the prevention of infection and necessary to promote the healing of wounds. It had been reported by staff that the preparation was urgently needed and expensive. Staff members and volunteers were traveling to other cities to find albumin and using their personal funds to supply the soldiers in the hospital. There was much relief when UNWLA funds arrived for a major purchase of albumin, thus saving many lives.

Despite Danger, Community Actively Supports Soldiers

Father Yuriy Yurchyk leads a Ukrainian Greek Catholic Church in Zaporizhzhia. Despite its own perilous situation, his community supports the many volunteers who collect, organize, and transport supplies to our soldiers on the war front. With the Keep Ukraine Warm campaign, many more needs of soldiers, especially warm clothing and boots, can be met with the aid of volunteers like Father Yurchyk.

Earlier, Father Yurchyk had been the pastor of the Assumption of the Mother of God church in Severodonetsk, Luhansk, a renovation supported by the UNWLA several years ago. Father Yurchyk reports sadly that the church was destroyed in a Russian bombardment.

A soldier who received aid from the UNWLA through Father Yurchyk wrote:

“For us, the participants in the liberation struggle of our people against the russian invaders, the support of the Ukrainian diaspora is extremely important, especially that of the Ukrainian National Women's League of America, whose representatives are directly involved in our struggle and help the front with everything necessary. Particularly critical on the front are the generators used to provide entire units with electricity, and winter clothing, vital in cold conditions – from thermal undergarments to warm peacoats and jackets.

It is thanks to Ukrainians around the world who have united against the aggressor that we have survived, and soon we will liberate our lands from the occupier and gain our final victory over the Moscow invaders. Today, a large part of this front is supported by our Ukrainian diaspora, which each of us – the soldiers of the Armed Forces of Ukraine, other law enforcement agencies, and volunteer formations – greatly respect and honor, recognizing the importance of the contribution of Ukrainian women and Ukrainians in the diaspora to our common cause: our victory.”

Ось відгук бійця, який отримав допомогу від США через отця Юрчика:

«Для нас, учасників визвольної боротьби нашого народу проти російських загарбників, вкрай важлива підтримка та допомога української діаспори, а особливо Союзу Українок Америки, представники якої в умовах повномасштабної війни беруть безпосередню участь у нашій боротьбі та допомагають фронту всім необхідним, зокрема, вкрай важливими у фронтових умовах генераторами, що використовуються для забезпечення цілих підрозділів електроенергією та елементами зимової амуніції, життєво необхідною в умовах холодів – від термобілизни до теплих бушлатів та курток...

Саме завдяки тому, що українці по всьому світу змогли згуртуватися проти агресора, ми вистояли, а незабаром звільнимо наші землі від окупанта і отримаємо остаточну перемогу над московськими загарбниками. Важливу ділянку цього фронту сьогодні тримає наша українська діаспора, за що кожен із нас, бійців Збройних Сил України, інших силових структур та добровольчих формувань ставиться з великою шанобою та повагою, усвідомлюючи важливість внеску українок та українців-діяспорників у нашу спільну справу – справу нашої перемоги.»

THANK YOU!

The aid described in these projects was possible due to the generosity of UNWLA members and friends. We have been responsible in great part for the material supplies that allowed help to be disseminated where it is needed in this complicated time of war. Our sisters and brothers in Ukraine thank the UNWLA. May we continue providing ... and may the war end soon!

ЛИСТ ВДЯЧНОСТИ

«Дорогі союзьнянки Союзу Українок Америки!

Я, Савенко Олена, мама покійного воїна та бабуся п'яти онуків-сиріт хочу висловити щирі слова вдячності за Ваше піклування про моїх сиріт. Я низько вклоняюсь кожній із Вас, які в тяжку годину допомагають моїм онукам. Ми з Краматорська і після ракетних ударів по місту я з дітьми приїхала у Львів. І хто перший нам фінансово допоміг — це Ви, Союзьнянки Америки. Нами опікувалася п. Марія Фуртак від Вашого імені. Дякуємо Долі, що маємо таких турботливих опікунів. Мій старший онук Микита навчається в Академії Сухопутних військ — майбутній військовий. З повагою і великим пошануванням до Вас — бабуся Олена Савенко.»

Gathering in Palm Beach County to Keep Ukraine Warm

Ukrainian volunteers organized a fundraising gala in West Palm Beach, FL, on December 4, 2022, decorating St. Mary's cultural center for the event, which included both lunch and a variety of local entertainment. The gala generated enough funds to purchase a generator and warm clothing for orphans in Kherson.

Nadia Kachalenko

Member-at-Large, Palm Beach County, FL

Photo: Anastasia Maltseva

Photo: Anastasia Maltseva

Photo: James Janner

Branch 56 Annual Picnic Raises Funds for Ukraine

On October 29, 2022, the members of Branch 56 did something they hadn't done since 2019: held their annual picnic at Maxine Barrett Park on the shores of the Gulf of Mexico in Venice, FL.

With the weather perfect, about 100 guests gathered to sing, listen to Ukrainian folk songs, play Ukrainian Trivia, and enjoy a scrumptious buffet. There was an auction of a necklace donated by Yara Litosch, a bot-

tle of Limoncello, and a homemade torte donated by Slava Stefanyshyn; the winning bid for the torte was \$500. Branch member Christyna Sheldon led attendees in song with her beautiful voice.

The picnic didn't keep Branch members from focusing on their immediate mission, however: to help war-torn Ukraine. Branch president Bohdana Puzyk solicited donations for two causes sponsored or

Photo: Chrystyna Czajkowsky

Christyna Sheldon leading guests in song.

Photo: Chrystyna Czajkowsky

Father Dmytro Kasiyan of St. Mary's Ukrainian Catholic Church, with his wife Tetiana and baby daughter Solomiya.

sanctioned by the UNWLA. The first, Keep Ukraine Warm, has been raising funds to furnish wood-burning stoves, warm clothing, and winter supplies for needy Ukrainians. The second cause is specific to

Branch 56: to purchase a hand-held ultrasound device for a Ukrainian physician who is treating victims of the war at the Ukrainian front.

Patricia Zalisko

Press Secretary, Branch 56, North Port, FL

Branch 95 Holds Ukrainian Relief Benefit

Vitalia Deriabina's Ukrainian Girl painting in the Petrykivka style.

After recently holding many smaller events and activities, Branch 95 in Kerhonkson/Poughkeepsie, NY, pivoted in October to organize a major fundraiser for the UNWLA's Keep Ukraine Warm campaign. Billed as the Ukrainian Relief Benefit, the event took place October 1, 2022, in the atrium of the SUNY New Paltz Science Building, which branch president Mary Panchyshyn, a former SUNY employee, was able to

secure. In addition to raising funds for humanitarian aid, the benefit – which opened with the video *Hello, I'm Ukraine* – was an opportunity to share Ukrainian history and culture, to inform the public about what is happening in Ukraine and why, and to provide a voice for Ukrainians suffering the effects of the war.

The event included many components: a silent auction with a vast array of both Ukrainian and local arts and crafts, along with gift baskets and cards, all donated by Branch 95 members; a quilt raffle (see "Every Little Bit Helps" in the September-October 2022 issue of *Our Life*); a Ukrainian-food-tasting station run by Branch 95 hospitality chairperson Marika Cade; lively performances by the Cheres Ukrainian Folk Ensemble and by local accordionist Mike Platosz; and over two dozen Cultural Display boards featuring information about various Ukrainian art forms, the history of the Ukrainian people, and our unique traditions and rituals. A complementary Heirloom Display included various

treasures loaned by branch members: a korovai, a bandura, Trypillian pottery, and much more.

Vitalia Deriabina, a Ukrainian refugee whose story was also told in the September-October 2022 issue of *Our Life* and who has become an eloquent advocate for Ukraine, was the guest speaker; she gave a passionate and moving talk about her experience and then answered questions from the audience. Vitalia's artistic skills were also tapped when one of her Petrykivka-style paintings was used for the event poster, and another piece was donated for the silent auction.

UNWLA Honorary President Marianna Zajac, a member of Branch 95, MC'd the event, which raised over \$5,000.

Branch 95 members vow to continue doing whatever they can, large or small, to help Ukraine in this time of need. *Slava Ukraini!*

Marianna (Szcawinsky) Crans

Branch 95, Kerhonkson/Poughkeepsie, NY

At the food-tasting station (l-r): Marika Cade, Renata Zajac, Olha Drozdowycz, Marianna Zajac, and a young guest (and future Soyzianka!).

27 Cultural Display boards featured information about Ukrainian culture, history, and traditions.

ДОКУМЕНТУВАННЯ НАСЛІДКІВ ОКУПАЦІЇ КИЇВЩИНИ

Кінопроект, що документує злочини росії проти України, які світ не має права забути та лишити безкарними

Віра Правило, учасниця кінопроекту «War Documentary Project» та ГО «Конгрес активістів культури», літературознавиця

Повномасштабне вторгнення росії в Україну підтвердило та викристалізувало розуміння справжньої мети ворога — через терор, обстріли, залякування, примусове переселення, вбивства та викрадення дітей здійснюється геноцид української нації. І це триває не перше століття. Нині українська ідентичність стає цивілізаційним щитом на захист не лише України, але й всього світу. Не випадково окупант ретельно полює серед українців на активістів, митців, журналістів, представників культури, духовенства... Уже звільнені від окупантів території активно відвідують міжнародні журналісти, дипломати, волонтери, щоб засвідчити ці злочини.

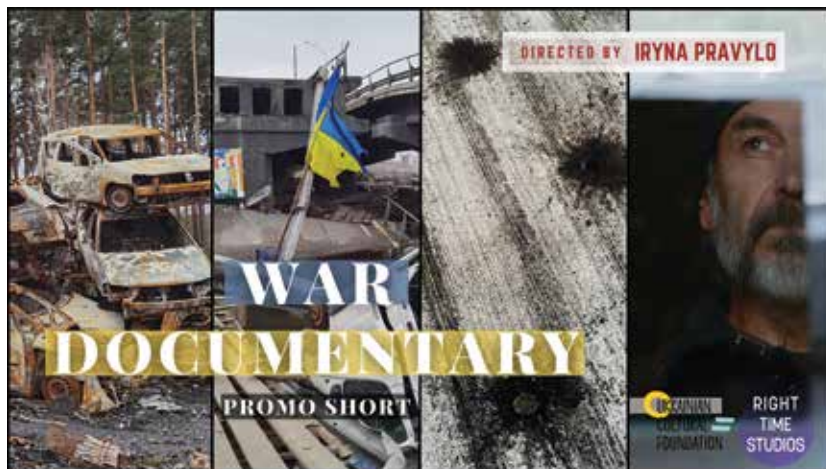
У листопаді 2022 р. на відеохостингу YouTube опубліковано промо-відео повнометражного неігрового фільму з робочою назвою «War Documentary Project» (<https://youtu.be/oM2w357Ncgk>). «...Чорні воронки-«кратери» на засніженому полі, протитанкові «їжаки» на безлюдній дорозі... Пропущені через око камери і серце автора, вони стають чимось більшим за звичайну фіксацію війни», — ділиться враженнями від перегляду промовідео кінокритикиня Анастасія Канівець.

Проект присвячено колективному портрету українців, які проживають спільну драму воєнного вторгнення, найбільшого в Європі з часів Другої світової війни. Це історія героїв, які оговтуються після

руйнувань на Київщині, об'єднаних спільним травматичним досвідом зустрічі з російською агресією, надією на перемогу та відродження. Героями кінопроекту стали: Андрій Галавін, настоятель Храму Святого Апостола Андрія Первозваного (ПЦУ) у м. Буча, який став провідником скорботного паломництва на місце ексгумації тіл на території храму; сім'я Сергія та Наталі Вутянових, які возз'єднуються після страшної російської окупації; Віталій та Сергій (водій та механік БМП Збройних Сил України), які виконують щоденні завдання на передовій.

Виробництво документального фільму здійснює Right Time Studios, вихід картини заплановано на 2023 р. Над створенням кінокартини працюють: режисерка, продюсерка, операторка Ірина Правило; оператор, виконавчий продюсер Олександр Мещеряков; композитор Ігор Завгородній; копродюсерка Юлія Зіммерманн.

«На початку історії War Documentary Project ми з командою рухались за подіями та локаціями. Опинившись уже у перші дні у деокупованих населених пунктах, документували руйнування будівель, інфра-

Обкладинка промовідео YouTube з YouTube-каналу Channel

структури, а також розповіді працівників спеціальних служб, постраждалих і свідків подій», — розповідає режисерка проекту І. Правило. Попри небезпеку замінування великих територій Київської області команда працювала у Бучі, Ірпені, Гостомелі, Горенці, Бородянці та зафільмувала велику кількість унікального матеріалу, опрацювання якого народило задум створення повнометражного документального проекту про кричущі злочини окупанта.

На початку 2022 р. в авторів були інші задуми щодо роботи. Але лютий 2022 р. змінив плани, адже право на життя і творчість необхідно ще вибороти. «...Це наш обов'язок — громадянський і мистецький, наш спосіб боротьби за правду, за виживання», — ділиться мотивацією оператор та виконавчий продюсер проекту О. Мещеряков.

Попередні проекти команди Right Time Studios пов'язані з переосмисленням літературних та історичних матеріалів у контексті загальнолюдських цінностей. Зокрема, кінотрилогія «Моє дитинство» (Україна, Сакартвело, Італія), яку було реалізовано за участі міжнародної спільноти, розкриває тему становлення особистості в повоєнних обставинах середини ХХ ст. (<https://www.richtimestudios.com/my-childhood-films>). У 2017 р. разом із ГО «Конгрес активістів культури» кінороби створили документальні фільми-спостереження у шести прифронтових містах: Бахмут, Северодонецьк, Покровськ, Лисичанськ, Костянтинівка, Добропілля, де тепер точаться запеклі бої.

Над воєнним документальним проектом команда працює в умовах постійних ракетних обстрілів, відключення комунікацій, світла, зв'язку та інтернету. «Упевнені, що найважливіше завдання ворога — залякати та забрати в нас голос, — зазначає режисерка, — та спротив українців тільки посилюється, артикулюючи світу, що найвищою цінністю є свобода; коли чути голос кожного, чути голос нації». І Україну справді почули, для когось вона стала відкриттям. А мільйони українців, пробуджені генетичною пам'яттю, пізнають себе справжніх.

У рамках «War Documentary Project» відзнято 80 % матеріалу. Робота продовжується за принципом спільнокошту. Команда має потребу у постійній підтримці для створення архіву проекту, організації експедицій, технічного забезпечення, написання музики, просування на міжнародних майданчиках. Допомогти проекту можна за посиланням: <https://www.richtimestudios.com/war-project>.

З часів Революції Гідності й дотепер в Україні триває запекла новітня боротьба за право на самовизначення. Кожен українець на своєму місці та у свій спосіб має долучатись до цієї боротьби.

«Українська діаспора відіграє надзвичайно важливу роль у становленні України як суверенної, процвітаючої демократичної держави. Українці США виступають культурними та політичними амбасадорами. Ми повинні продовжувати захищати цю лінію фронту, адже від цього залежить доля України», — зазначає копродюсерка проекту та співзасновниця «Right Time Studios» Юлія Зіммерманн (Сан Франциско, Каліфорнія; колишня членкиня 107-го Відділу СВА).

Більше фото за посиланнями:

https://drive.google.com/file/d/1xNCeksx4kuh5ZWh1FpLm2S_Eggkld4oY/view?usp=sharing

<https://drive.google.com/file/d/1aVQFE3fpdzQNSaWaVlo-1k17LF9KpQ/view?usp=sharing>

Герой проекту «War Documentary Project» А. Галавін, настоятель Храму Святого Апостола Андрія Первозванного (ПЦУ), м. Буча

Режисерка І. Правило під час фільмування на деокупованих північних районах Київщини, весна 2022 р.

НАШ НЕВГАМОВНИЙ ПОЧЕСНИЙ І-Й ВІДДІЛ

Катерина Виноградова, друга заступниця голови 1-го Почесного Відділу СУА

Якось не віриться, що вже понад шість місяців пролетіло з тої чудової неділі 26 червня 2022 року, коли на зібранні Округу Нью Йорк СУА та 1-го Відділу обрано головою нашу багатьом відому та неймовірно активну й ініціативну союзницю Марію Венгер. Разом ми оновили життя тепер вже рідного нам Почесного відділу. Оскільки влітку ми були не дуже завантажені основною роботою, то стрімко занурилися у невідому, але дуже цікаву роботу з

відновлення активної діяльності та розвитку відділу. Ідеї народжувалися так швидко, що тільки-но встигали втілювати їх у життя. Кожен тиждень був щільно розписаний по днях. Багато часу було потрібно, щоб привести справи до ладу, познайомитися з союзницями відділу через телефон, або разом з нашою улюбленою подругою-союзницею Даркою Рекучою, прихвативши мішечок з фруктами, прямувати на зустрічі з тими, хто вже не виходить зі своїх апартаментів за станом здоров'я. Щочетверга ми грали в «Бінго» разом з членами ОУА «Самопоміч», Нью Йорк, і за грою знайомилися, розповідали про плани відродження діяльності 1-го Почесного Відділу та розважали старших панянок. Щонеділі співали у хорі при церкві святого Юра, а після служби «для душі» спілкувалися з Даркою Рекучою — дуже цікавою союзницею, що заслуговує на окрему статтю-розповідь про неї.

Нашим першим заходом, на якому зібралися всі союзниці, було вінкоплетіння на Івана Купала у липні (про цей захід вже писали на сторінках журналу). Це була також зустріч-знайомство, під час якої ми зрозуміли, що на літніх вакаціях не всі бажають тільки відпочивати, але одночасно з розвагами хочуть підтримувати українські традиції та Україну навіть у спекотні літні дні.

Як ми вже писали, чарівна ірландка Еліс, вчителька англійської мови, на волонтерських засадах зголосилася підготувати маленьких новоприбулих українців та українок до нового шкільного року в американських школах. Це було несподівано, натхненно і з викликом. Бо ми не знали, яка кількість дітей приїхала до Нью Йорку і чи ми їх знайдемо. Матеріали для проведення занять, приміщення й, головне — мотивація та бажання зробити це, були у «надлишку», але де знайти дітей? То ж мали складний, але цікавий досвід: сотні повідомлень про безплатні заняття з англійської

мови були розіслані на всі можливі інформаційні канали та повідомлялися під час зустрічей... Однак на перше заняття прийшов тільки один учень Юрко. Ми були збентежені: що робимо не так? Чи може спека завадила? Але не опускаючи рук, знову публікували оголошення, вже із зауваженням, що заняття будуть проводитися в ігровій формі і що вони підходять навіть тим, хто зовсім не знає мови. І діти прийшли. Разом з Еліс вони читали книжки, вчилися писати, малювали й загалом гарно та плідно проводили час з однолітками. У той самий час союзнянки проводили бесіди з матусями: ділилися порадами щодо «перших кроків» іммігранта та інформацією про банки й необхідні документи, розповідали про варіанти наймання на роботу (охочим п. Еліс навіть редагувала резюме для пошуку роботи в США). То ж загалом ми допомогли підготуватися до школи 10 дітям віком від 6 до 10 років. Крім того, Еліс та її подруги з ірландської жіночої організації подарували учням шкільні рюкзаки з усім необхідним та влаштували справжнє свято зі смаколиками. А бонус у вигляді книжок англійською від нашої голови Марії Венгер став гарним доповненням і завершенням цієї ініціативи.

Коли п. Марію Венгер та мене запросили на Свято врожаю, організоване жіночою ірландською спільнотою, ми мали чудову нагоду ще раз розповісти про гарні справи США, плани нашого відділу, а також про досвід з навчання дітей, чим надихнули на підтримку України цих поважних і дуже активних жінок.

Остання неділя липня ознаменувалася заходом до Дня Незалежності України, де ми майстрували патріотичні віночки на двері під керівництвом нашої союзнянки Насті Шигаєвої. Це була творча та яскрава зустріч, під час якої дівчата в котрий раз підтвердили, що можуть усе й справлятися з будь-яким завданням, яким би складним воно не виглядало на перший погляд. Адже нарізати, зв'язати та приєднати до конструкції жовто-блакитні компоненти виявилось не так легко. Допмагаючи одна одній, під поради професійної майстрині Насті та з жартами, ми створили неперевершені витвори мистецтва. «Усі сусіди будуть фотографуватися біля твоїх креативно прикрашених дверей!», — вигукувала одна з учасниць майстер-класу. «Та нехай фотографуються, — відповідала інша. — Я ж поряд поставлю кошик «Donation for Ukraine». Жарти жартами, але після цього майстер-класу п. Насті почали надходити замовлення на виготовлення подібних віночків на двері. Якщо Ви теж хочете собі такий — ми з радістю виготовимо й для Вас. Досвід — то велика справа!

Також до свята Незалежності України наша наймолодша союзнянка Сумея Денисюк написала чудове оповідан-

ня «Літні канікули Митька» для дитячої сторінки журналу «Наше Життя» та створила малюнки до нього. Це оповідання додало надії на світле щасливе дитинство усім маленьким українцям, які знаходяться в Україні або розкидані тепер по всьому світу.

Удвох з Марією Венгер ми провели день як гості та ведучі на святкуванні Дня Незалежності у сімейному колі української діаспори у приміщенні ОУА «Самопоміч», Нью Йорк, де я, як людина, у якої всі родичі досі в Україні, відчувала себе наче у родинному колі з улюбленими тіточками, дідусями-жартівниками та бабусями, що дуже хочуть мене нагодувати, «бо кістки світяться скрізь вишиванку». Тут ми читали вірші про Україну, її майбутнє та сьогодні, співали українських пісень і занурювалися у спогади... А тричі виконана пісня «Ой у лузі червона калина» ще довго звучала в голові та серці і додавала сил охоче прокидатися щоранку та діяти на благо рідної України.

У перших числах серпня нам надійшло запрошення представити США на виставці «Colors for Peace» відомого митця з Японії Sebastian Masuda. Ця виставка набула великого розголосу, адже всі зароблені гроші від продажу творів мистецтва були передані США на покриття гуманітарних потреб для шпиталів в Україні. Союзнянки 1-го Відділу відвідали цю виставку в одязі білого кольору та привернули увагу посла Японії, журналістів місцевих видавництв і телебачення. А голову Марію Венгер запросили до промови і її слова викликали багато емоцій та непроханих сліз у всіх присутніх. Також в Українському домі, де проходив тиждень українського кіно, невгамовна Марія Венгер була ведучою й додала заходу чутливості та незабутності.

Branch 53 Raffle Supports Scholarships and Aid for Ukraine

*Ola Movchan Novak, Branch 53
Detroit Regional Council*

Вересень став для нас підготовчим до подій жовтня. Союзанка Настя Шугаєва видала напрочуд неймовірні ідеї подальшої діяльності та мотивувала пильніше витратити час на основній роботі, щоб швидко втілити всі задуми відділу у життя. Тож 14 жовтня у приміщенні бібліотеки у Брукліні під керівництвом Насті ми організували творчий захід, присвячений Гелловіну та розпису гарбузиків, на який запросили також маленьких українців. Настя підготувала все необхідне, тому під її керівництвом діти «впіймали творчу музу» та занурилися у світ різноколірної палітри й невгамовної дитячої фантазії. Протягом двох годин вони робили чудернацьки розписи на гарбузах та на своєму одязі, розмовляли, як старі друзі, про шкільні дні та адаптацію на новому місці, багато жартували, ділилися потаємним і мріяли про першу осінь у Нью Йорку.

Чарівна та спортивна союзанка нашого відділу Олеся Зрезарцева запропонувала заняття з заспокійливої йоги для відновлення тіла та духу. Тож упродовж осені щосуботи швидко на підйом членкині відділу та всі, хто захотів до нас приєднатися, ходили на заняття, після яких відчували себе сповненими сил, помолодівшими на кілька десятиліть, немов заново народилися. Це відчуття неможливо описати словами — треба відчувати. Тому всі, хто хоче відчувати на собі всі переваги йоги від нашої Олесі — пишть нам. І, за потребою, організуємо заняття ще.

У листопаді ми організували захід «Sip and paint Cornucopia», присвячений Дню Подяки, на якому Настя Шигаєва провела майстер-клас з малювання для дорослих усіх рівнів майстерності. Учасники також смакували неймовірні коктейлі, спонсоровані компанією BIG CREW, що пасували до перекусок і якими з насолодою ласували наші гості — з України, Америки та Індії. А солодкі українські горішки зі згущеним молоком, що приготувала союзанка Світлана Мартинюк, додали сил і відчуття вдячності за неймовірний вечір.

Ось такий короткий звіт про відновлену роботу Почесного 1-го Відділу СУА. Попереду у нас ще багато запланованого. Сподіваємося, що наступний рік буде насичений новими подіями та заходами. Тож запрошуємо приєднатися до нашої сторінки на фейсбуці, додатися у друзі, щоб не пропустити всі цікавинки від творчої, завзятої команди нашого відділу. Ми завжди раді гостям і новим друзям.

Будьте здорові цієї зими та упродовж усього року! І до нових звітів про активну діяльність!

Branch 53 continued its support of the UNWLA mission of providing scholarships to Ukrainian students by holding its ninth annual Basket Raffle since 2010. The raffle took place Sunday, August 14, 2022, during the Ukrainian Self-reliance Michigan Federal Credit Union picnic at Dibrova Estates outside of Detroit, MI.

The weather was perfect for all the vendors, the entertainment, the food sales, and for our raffle of five beautifully decorated baskets: two with Ukrainian themes of men's embroidered bowties (made by our member Maria Mykolenko) and a man's embroidered shirt, plus a large children's basket, an outdoor barbecue set, and a women's basket.

Proceeds from the raffle went to the UNWLA Scholarship Fund and to UNWLA Humanitarian Aid for Ukraine. The branch has made annual donations to the Scholarship Fund for university students in Ukraine.

Thank You to all who supported Branch 53's raffle!

Photo: Kseniia Skorniakova

At the Basket Raffle, Branch 53 members (l-r) Ola Movchan Novak, Luba LePage, Martha Jovanovic, Janet Zuyus, Sophie Koshiw, Christine Stebens, Sophia Sawka, Lesia Florchuk.

Ukrainian National Women's League of America, Inc. Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

Вітаємо з Новим 2023 роком усіх добродіїв та спонсорів Стипендійної Акції СУА! Щиро дякуємо Вам за опіку стипендіатів, зокрема в Україні.

Happy New Year 2023 to all benefactors and sponsors of the Scholarship program! We sincerely thank you for your support of our students, especially those in Ukraine.

Members of the UNWLA Scholarship Standing Committee: Ex Officio UNWLA President Natalie Pawlenko, UNWLA Scholarship Chair Nadia Jaworiv, members Luba Bilowchychuk, Halyna Lojko, Zoriana Haftkowszczyk, Victoria Mischenko, Natalia Honcharenko, and Advisor Anna Krawczuk

Пожертви від 20 жовтня до 23 грудня 2022 р. Donations from October 20 to December 23, 2022

У Пам'ять / In Memory Of

У пам'ять **бл. п. Олі Луків** складаємо \$50 на Стипендійну Акцію СУА через 98-й Відділ СУА. Родині висловлюємо сердечні співчуття.

Галина і Володимир Лойко

\$4,500	Dr. Victor B. Lebedovych (96)
\$2,000	Dr. Viktor & Dr. Betsy Decyk (98), Mary Horeczko (107)
\$780	UNWLA Branch 96
\$770	UNWLA Branch 83
\$700	Bohdan & Lydia Kramarchuk (75)
\$660	John Pluta (13)
\$570	Myron B. Krawczuk (98)
\$400	Alex I. Khowaylo
\$350	Alex & Irene Khowaylo
\$330	Bohdanna Chudio (28), Ulana Diachuk (ML), Michael S. Humnicki, UNWLA Branch 53, UNWLA Branch 125, UNWLA Branch 129, UNWLA Branch 134, Dr. Marta Voytovich & Laurie Gauper (ML), Yuri B. & Anna H. Zelinsky Nestor & Anisa Shust (MP)
\$300	Marta H. Mulyk-Baxer, Alicia M. Behn, Marta L. Biskup (ML), Basil & Penny Kuzyszyn (98), Barbara Senzon (113), Christina N. Trojan-Masnyk Wolodymyr & Halyna Lojko (98)
\$160	Nathan & Andrea Figley (98), Svitlana Hladush (143), Anne M. Kaczmarczyk Evans, Dr. Daria Nowakiwska Lissy (54), Oksana Mulyk (134), Stefania Tkachuk (3), Dr. Stephan & Tamara Tymkiw (78), UNWLA Branch 101, UNWLA Branch 115, UNWLA Branch 125, UNWLA Branch 135
\$110	Renata Bihun (28)
\$21	

Thank you for your generosity.
Щиро дякуємо за Вашу благодійність.

*Люба Більовщук, член Комітету стипендій СУА
UNWLA Scholarship Committee Chair 1993–2002*

UNWLA, Inc. Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone/Fax: 732-441-9530
nazustrich@verizon.net

Війна в Україні продовжується, український народ обороняє свою Батьківщину, свідомий того, що жорстокий ворог не спить, а навпаки — нарощує військові дії. Через війну в Україні пошта звідтіть доходить до нас спорадично. Хочу поділитися двома листами, які отримало наше Стипендійне бюро.

Пропонуємо витримки з листів від студенток.

«Завдяки Вам я є стипендіаткою СУА, що дає мені змогу отримувати фінансову підтримку, яку я вкладаю у свій розвиток та навчання.

Цього року я закінчила 3-й курс техніко-економічного фахового коледжу за спеціальністю «право». А також я продовжую ходити до репетитора з англійської мови.

Цей рік видався надзвичайно важким і трагічним для всіх українців. 24 лютого 2022 року мене розбудила мама зі словами: "Іринка, прокидайся! Почалась повномасштабна війна!". Ми похапцем зібрали документи та речі і почали думати, що нам робити. У мене стався нервовий зрив, а внаслідок цього – безсоння. Так як в нас не було належно обладнаних укриттів, то ми сиділи в коридорі вдома біля несучої стіни. Одного разу я побачила, як пролітає ракета над моєю головою і, можливо це дивно звучить, сталось невеличке полегшення, коли я зрозуміла, що вона летить не в мій будинок і не в мене. Недалеко від нас знаходився танковий завод, і коли в нього влучив снаряд, у мене серце на пару секунд завмерло. Це було так гучно і так страшно, що такого не відчувати в жодному фільмі жахів. А це наша реальність...

У мене в сім'ї, слава Богу, всі живі! Щоправда, через цю прокляту війну я втратила дуже багато друзів назавжди. Наразі живу з мамою та братом. Батько помер 2018 року. Цього року йому могло б виповнитися 50 років, хоча, можливо, це добре, що він не побачив всі жахи цієї війни...

Дуже дякую Вам, що не забули про мене і допомагаєте мені.

Ірина.»

«У квітні я мобілізувалася і стала на службу у військовий шпиталь як медсестра. Тепер я наочно бачу ціну нашої свободи, нашої боротьби за незалежність та майбутнє наших дітей. Через моє інфекційне відділення проходить безліч маловідомих героїв, які після тяжких травм уже ніколи не зможуть повернутися до нормального життя. Але більшість з цих людей, знаєте, залишаються сильними і вільними зсередини. Те, що їм особисто довелося сплатити в ім'я нашої перемоги, зробило з них велетнів.

І хоча дуже боляче споглядати такі рани, я щоразу надихаюсь і неймовірно пишаюсь своїм народом. Передовсім, за його невикоріненне прагнення до свободи.

Перепрошую, якщо цей лист видається тяжким. На жаль, реальність, в якій я тепер живу, не дозволяє писати мені про щось інше та легке. Я давно не подорожувала і давно легко не раділа.

Моє життя не перетворилось у суцільний морок, звісно. Власне, своїм головним завданням як медсестри, я вважаю бути «світлом» для своїх пацієнтів – випромінювати всю можливу любов і радість, аби їм ставало тепліше.

Окрім служби в шпиталі, я продовжую навчатися в медичному університеті. Ще раз дякую Вам за підтримку. Щиро, Дарина.»

Через війну наші студенти в Україні переборюють багато труднощів. Деякі змушені залишити свої домівки і переїхати в інші регіони України, а інші — виїхали за межі України. Найбільш болючими є такі трагедії, як загибель батьків, поранення батьків і зникнення батьків безвісти. Ми отримали 60 нових прохань та очікуємо ще більше від студентів, які пережили такі трагедії. Переважно це учні початкових і середніх шкіл. Звертаємось до членства СУА та людей доброї волі — допоможіть нам допомогти їм!

Надя Яворів, референтка стипендій, та члени Комітету

UNWLA ONCE AGAIN OFFERS EVA STASZKIW MEMORIAL SCHOLARSHIP СУА ОГолошує конкурс на отримання стипендії імені Єви Сташків

Dr. Tamara Tallman, Branch 98, Holmdel/Middletown, NJ

Д-р Тамара Таллман, 98-й Відділ СУА, Голмдел/Міддлтаун, Нью Джерсі

The cost of studying in the U.S. seems to grow with each passing year. And the importance of encouraging more students to enroll in programs of Ukrainian studies has never been clearer than in this past year as we combat the legacy of russian disinformation in schools of higher education worldwide.

The UNWLA is committed to both taking part in the decolonization of Eastern European studies and fostering greater interest and participation in Ukrainian studies in the U.S. To the latter, we are pleased once again to offer the UNWLA Eva Staszkiw Memorial Scholarship in 2023.

Eva Staszkiw was a member of UNWLA Branch 26 in Detroit until her husband's death, when she moved to Miami and became a member of Branch 17. A devoted Soyuzianka, she was committed to the promotion of the Ukrainian idea and supporting those who wanted to pursue Ukrainian studies. She personally awarded many Ukrainian school students who came to her attention as being motivated and studying well.

As a final act of love for Ukraine, she gave her life's savings to the UNWLA to further the study of cultural and educational programs on Ukrainian themes.

The UNWLA Eva Staszkiw Memorial Scholarship is proud to announce its annual award of \$3,000 for the 2023–2024 school year. Applicants are required to provide the following:

1. Sponsorship by a current member of the UNWLA (can be a family member or friend).
2. Enrollment in a Ukrainian studies program that furthers the participant's knowledge of Ukrainian culture, academics, history, language, etc.
3. Completed application.
4. Completed short answer essays.
5. Inclusion of an unofficial or official transcript OR acceptance letter along with the application.

Applications opened in late January; online applications can be found at unwla.org (Projects tab > Education). There readers can also find additional information about the history of the UNWLA Eva Staszkiw Memorial Scholarship.

The UNWLA Eva Staszkiw Memorial Scholarship is part of our mission to promote and develop educational and cultural efforts and provide humanitarian assistance to Ukrainians worldwide. This scholarship is an investment in our Ukrainian ambassadors here in America – our youth!

Вартість навчання у Сполучених Штатах, здається, зростає з кожним роком. І важливість заохочення більшої кількості студентів до участі в програмах українознавчих студій ніколи не була такою очевидною, як минулого і цього року, коли ми боремося зі спадщиною російської дезінформації у вищих навчальних закладах у всьому світі.

СУА прагне брати участь як у деколонізації східноєвропейських студій, так і у сприянні більшій зацікавленості та участі в українознавчих студіях у Сполучених Штатах. Для останніх ми раді знову запропонувати стипендію імені Єви Сташків у 2023 р.

Єва Сташків була членкинею 26-го Відділу СУА в Детройті до смерті свого чоловіка, після чого переїхала до Маямі та перейшла до 17-го Відділу. Вірна членкиня СУА, вона була відданою підтримці української ідеї і тих, хто хотів продовжувати українознавчі студії. Пані Єва особисто надавала стипендії багатьом мотивованим учням українських шкіл, які потрапляли в поле її зору та добре навчалися.

Як останній акт любові до України, вона заповіла свої заощадження на користь СУА для подальшої підтримки культурно-освітніх програм з української тематики.

СУА з гордістю оголошує про призначення щорічної стипендії пам'яті Єви Сташків у розмірі \$3000 на 2023–2024 навчальний рік. Від кандидатів вимагається:

1. Спонсорство від дійсної членкині СУА. (Це також може бути член сім'ї або друг членкині СУА).
2. Зарахування на програму українознавчих студій, що поглиблює знання учасника про українську культуру, науку, історію, мову тощо.
3. Заява.
4. Короткі відповіді на запропоновані запитання.
5. Неофіційне або офіційне підтвердження оцінок з дисциплін, які вивчаються, АБО лист-підтвердження про зарахування до навчального закладу.

Приймання заяв розпочалося наприкінці січня 2023 р. Форми онлайн-заяв можна знайти на сайті unwla.org у вкладці «Проекти» в розділі «Освіта». Там само можна отримати додаткову інформацію про історію Меморіальної стипендії імені Єви Сташків.

Стипендія імені Єви Сташків є частиною нашої місії зі сприяння та розвитку освітніх і культурних зусиль та надання гуманітарної допомоги українцям у всьому світі. Ця стипендія є інвестицією в наших українських послів доброї волі тут, в Америці, — у нашу молодь!

Ірена Мізук

АНГЕЛИ

серед нас

Галина Чередніченко, адміністратор канцелярії СУА, Нью Йорк

Кажуть, у тяжкі часи народжуються великі люди. Але я тепер знаю, що просто в темний час світлі люди стають помітними.

Коробку з, як з'ясувалося, коштовностями (про це трішки згодом) я помітила, коли прийшла до центрального офісу Союзу Українок Америки у Нью Йорку в один з тих днів, як погода і на вулиці, і у серці була зовсім не сонячною. Я щойно закінчила розмову з мамою, яка разом з бабусею вже вкотре сиділи у темряві на підлозі в коридорі (правило двох стін), ховаючись від можливих вибухів (мама та бабуся проживають в Україні). Я вкотре струшувала з себе відчуття нереальності всього, що відбувається. У якій воскресли гасові лампи, у якій холодильник став просто шафою, у якій після заходу сонця місто поринає у темряву.

Коштовності, які я знайшла того дня у тій коробці, стали тим самим світлом, яке мені особисто зіграло душу. Кожного ангелика я розглядала з такою обережністю і захопленням, наче тримала у руках найрідкісний кришталь. У той момент я не знайшла жодного супровідного листа, але, побачивши на адресі ім'я п. Ірени Мізук з Флориди, я відразу згадала нашу з нею телефонну розмову, мабуть, уже піврічної давности. Того дня вона телефонувала сказати, що виготовляє ангеликів у синьо-жовтих кольорах і що хотіла б їх відправити нам. А всі виручені кошти віддати на допомогу Україні. Я не знаю, що саме у той момент стало причиною моїх тихих сліз.

Чи те, що п. Ірена мені дуже нагадала мою бабусю, яка, незважаючи на вже поганий зір і неслухняні руки, була також рукодільницею і за якою я страшенно сумувала. Чи той факт, що мене безкінечно захоплювали жінки, які живуть в Америці довгі роки, а більшість і народжена вже тут, але віддають себе повністю, до останньої краплі, Україні. Тоді я ще не знала, що це захоплення ростиме з кожним днем, тижнем війни... І що я познайомлюся з нескінченною кількістю фантастичних жінок тут. Але ту розмову я обережно заховала у кишенці теплих сподів і грілась ними, коли душа замерзала.

Коли я телефонувала п. Ірені, аби отримати дозвіл згадати її декількома словами у журналі «Наше життя», вона виявилася ще й неймовірно скромною.

Пані Ірена, окрім рукодільництва, ще й фантастично готує і ліпить чудові вареники. І щедро поділилася зі мною рецептом тушкованої капусти, яка, без сумніву, стане однією з улюблених для мене страв.

Я вмовила редакторів дати мені маленьку колонку (яка вийшла у мене зовсім не маленькою), щоб подякувати п. Ірені й усім неймовірним людям, які день і ніч допомагають Україні. Бо вторговані кошти за цих ангеликів (майже всі з них тепер тішать нових власників), усі недоспані ночі, увесь час, не присвячений своїм дітям, але відданий на допомогу Україні — усе це зараз буквально зігріває якусь малечу або маму в Україні, якій,

можливо, зараз дуже страшно.

Цей подарунок п. Ірені став ще одним нагадуванням, що немає маленької допомоги. Кожен цент, кожне зусилля — найдорогоцінніше.

Я знаю, що ми вистоїмо. І що буде непросто. І що всі втомилися. Що інколи хочеться все кинути, забути, заховатися від страшної реальності. Це нормально. Такою є людська психіка. Але наша Перемога неминуча, як прихід нового дня. Якою б довгою ця ніч не була.

Ангелик, виготовлений Іреною Мізук

BRANCH 30

Celebrates Its 35th Anniversary

Arcadia Kocybala, PhD, Branch 30, Yonkers, NY

On Sunday, December 11, 2022, UNWLA Branch 30, named in honor of the renowned Ukrainian dramaturgist Lydia Krushelnytsky, marked its 35th anniversary with a celebratory luncheon in the hall of St. Michael the Archangel Ukrainian Catholic Church in Yonkers.

Despite the threat of the winter season's first snow, nearly 120 guests attended the luncheon. Branch president Liliya Balkova welcomed the attendees and special guests, including a number of UNLWA representatives. A prayer and remarks by Very Rev. Archpriest Kiril Angelov, pastor of St. Michael's, opened the formal program. The members of Branch 30,

attired in newly arrived embroidered dresses made in Ukraine in the midst of the power outages that resulted from the unprovoked and brutal war waged by Russia, recited the UNWLA prayer and sang the UNWLA hymn.

A number of special guests offered their congratulations and warm greetings, including Natalie Pawlenko, president of the UNWLA; Lidia Slysh, president of the UNWLA New York Regional Council; Michael Kapitula, branch director of the Yonkers Ukrainian American Youth Association (CYM); Igor Balkovyy, director of the Ukrainian Youth Center; Oleh Bilovus, secretary of the Ukrainian

Congress Committee of America (UCCA) Westchester branch; and Volodymyr Kozicky, a founder and former long-serving president of the SUMA Federal Credit Union. In addition to presenting Branch 30 with a framed congratulatory anniversary certificate, President Pawlenko presented certificates and pins to five new members: Iryna Bida, Zoryana Bodnar, Olha Fizer, Oksana Jones, and Maria Striletska. During her remarks, Ms. Slysh presented two past Branch 30 presidents, Dr. Vera Berezowsky and Nadia Liteplo, and the current president, Liliya Balkova, with award certificates for their years of outstanding contributions and service.

UNWLA Branch 30 members and guests (l-r): Liliya Balkova, Oksana Jones, Zoryana Bodnar, Oksana Maryniak, Iryna Bida, Zhanna Huralska, Iryna Maksymyuk, Valentyna Shemchuk (UNWLA Branch 64), Olha Fizer, Liudmyla Halay, Maria Striletska, Maria Kurchak, Iryna Hoshovskiy, Arcadia Kocybala, Vera Berezowsky, Nadia Liteplo, Nadiya Hasiy, Lesya Boyko, Natalie Pawlenko (UNWLA President), Lidia Slysh (UNWLA New York Regional Council President), Bohdana Dankiv (UNWLA New York Regional Council Member). Center: the Daniv Sisters Duet (Halyna and Oksana). Not pictured: Branch 30 members Areta Woroch, Maria Lavrovych, and Maryana Telishchak.

Liliya Balkova, President of Branch 30, receives a framed congratulatory certificate on behalf of the branch from UNWLA President Natalie Pawlenko.

Following the guest greetings, Liliya Balkova presented a brief history, along with slides, of Branch 30's activities over the decades, ranging from the establishment of a nursery school (*svitlychka*) to the more recent support of Misto Dobra, a shelter for homeless young women and mothers in Chernivtsi, which sent a video of thanks that Ms. Balkova showed as part of her presentation. She then focused on the Branch's other activities in 2022, including a fundraiser for Ukrainian soldiers with a touching slide presentation accompanied by Myroslav Skoryk's haunting "Melodiia."

The varied artistic program, whose theme was, appropriately, "Our Ukraine," had a solemn quality, given the heart-rending times. It began with a children's program, which consisted of group and solo poetic recitations, songs, a piano recital, and a dance, and concluded with a group recital of a poem, *Moia Vkraino*, by Liudmyla Halay and a song of suffering in Ukraine, especially that of children. This was followed by a lovely performance by the Daniv Sisters, who sang three songs with bandura accompaniment. Branch 30 members assembled to sing the poignant "Neperemozhna Ukraina" together with a reading of poetic verses, and Liudmyla Halay read two of her own very moving poems on the relentless anguish in Ukraine (at right). Lastly, everyone sang "Chervona Kalyna."

At each table, decorated with the blue-and-yellow colors of Ukraine's flag, guests enjoyed a buffet of canapés, borsch, salad, and desserts prepared by members of the branch, as well as a catered main dish. The celebration concluded with the cutting of the 35th anniversary cake, and a chorus of "Mnohaia Lita." Proceeds from the event will be donated for humanitarian aid to Ukraine.

Моїй Вкраїні!

Людмила Галай,
30-й Відділ, Йонкерс, НЙ

Біль українців, що потерпають від московської агресії, відгукується у серцях союзнок спонукою до активної добродійності та беззупинної благодійної підтримки тих, хто має потреби. А ще надихає на створення поезій, в яких — безмірна любов до України, туга через страшні лиходійства ворога та надія на світле майбутнє.

Свої вірші Людмила Галай присвятила Україні та українцям і зачитала на святкуванні 35-річчя 30-го Відділу СУА.

Цей біль і стогін чути іздала —
Змордована ти в лапах москаля.
Страждає нарід твій і по світах
Шука притулку від біди, неначе птах.
Стали на захист твій і дочки і сини —
Найкраще, що плекала завжди ти.
І душу рве на клатки журба,
Коли та нечисть найцінніше одбира...
О, люба ненько! Зранена, слабка...
Як же болить — та віра не згаса...
Відродиться і землянька свята,
І повернуть ті птахи, що в світах.
Будеш заквітчана, жива і нездоланна
І янголи нам шепотітимуть — НЕЗЛАМНА!

Чому? За що?
За мрію в мирі жити?
У серці біль... Як все це пережити?
Як вирватись з лап лютої війни?
Цей біль щодня несила вже нести.
В очах печаль і розпач душу рве —
Як моя ненька це переживе?
Благаю, Боже, це все зупини!
Не хочемо, щоб гинули сини.
Надія жевріє, молитва лиш одна:
Щоб Україна знову розцвіла.

A CONVERSATION

On the 90th Anniversary of the Holodomor

Olenka Krupa, UNWLA VP – Public Relations

On November 21, the UNWLA was privileged to sponsor one of the most interesting and informative talks about the Holodomor and how it relates to the current genocide in Ukraine. The webinar, entitled *Stalin and the Intent to Commit Genocide*, took the form of a conversation between Dr. Kristina Hook and Dr. Emily Channell-Justice.

Dr. Channell-Justice is Director of the Temerty Contemporary Ukraine Program at the Ukrainian Research Institute, Harvard University. She is a socio-cultural anthropologist who has been doing research in Ukraine since 2012.

Dr. Hook is Assistant Professor in the School of Conflict Management, Peacebuilding, and Development at Kennesaw State University in Georgia. She is a conflict resolution and atrocity prevention scholar-practitioner, with global experience in 25+ countries. Her article “The Holodomor as Genocide” appeared in the November 2022 issue of *Our Life*.

Dr. Hook presented her approach to the study of the current genocide, by both archival and contemporaneous methods of study, to provide explanations of how the Holodomor of 1932–1933 is relevant to the current genocide in Ukraine. In addition to her archival research, she cited that her most important method was listening, which involved four core groups: policy-makers, academics, the military, and civilians.

Genocide is an extreme form of social behavior, and evokes a dark side of humanity. Stalin used his authoritarian rule to incite fear and intimidation, with the goal of eviscerating Ukrainians. Putin is attempting the same, but using technology, which makes him less able to control the information stream.

The difference between atrocities and genocide lies in two questions:

1. Who is targeted?
2. For what purpose?

If the response is “unqualified destruction” to eradicate a people/national existence, it is genocide. In other words, just looting is not enough to qualify as genocide.

In Stalin’s Holodomor, it was prohibited to even mention the forced famine. Although censorship is a common theme in this current genocide, technology is playing its part in letting information out that was not available in 1933. Repression of information makes it less likely to bring authoritarians to justice. With social media, Ukraine has been able to create a solidarity among nations for support.

Dr. Hook posits that starvation is a slow and dehumanizing death, with the ultimate goal of population control. In essence, it collapses the normal social order, from a notion of sharing to an “every man for himself” attitude.

The reluctance and fear of sharing individual stories about very painful memories also add to the inability to bring people to justice. Dr. Hook continues to seek out people who are able to share their stories – both about 1933 and current recounts.

The current genocide involves forced deportation of Ukrainian civilians; a paper trail of false Russian passports; and children being sent to Russian families in remote areas, unaccounted for.

Dr. Hook ended her talk by noting that, even if ultimate destruction is the enemy’s goal, it can be fought, and the battle won.

This webinar is a must-see, and is available to view on our website, unwla.org.

НІ ГЕНОЦИДУ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ! НАШ ПОСТУП – ПЕРЕМОГА УКРАЇНИ!

Округа Нью Йорк США відзначила 90-ті роковини Голодомору 1932–1933 рр. в Україні та вшанувала подвиг захисників України

Валентина Шемчук, членкиня 64-го Відділу США

«Ні Геноциду української нації! Наш поступ — Перемога України!» — під такою назвою в Українському народному домі в Нью Йорку Округа Нью Йорк США провела 20 листопада 2022 р. традиційний День союзниці на відзначення 90-х роковин Голодомору 1932–1933 рр. в Україні — Геноциду українського народу, на ознаку пам'яті полеглих у російсько-українській війні наших захисників та на честь подвигу оборонців рідної землі.

Відкрила урочисту подію та представила почесних гостей голова Округи Нью Йорк й очільниця організаційного комітету Лідія Слиж, котра відома невтомною відданістю справі українського жіноцтва в США та світі і вже протягом двох каденцій надихає своїх соратниць на активну працю задля України, її свободи та розвою. Участь у події взяли: Генеральний консул України в Нью Йорку Олексій Голубов, Перший секретар Постійного представництва України в ООН Ярослав Сочка, Генеральний консул Японії в Нью Йорку Акіра Ендо, представниця Меджлісу кримськотатарського народу в ООН Айла Баккаллі, захисники України Антон Домарацький та Віктор Нестеренко, голова Об'єднання Українців Америки «Самопоміч» Олександр Мацука, відомий американський художник Марк Шульц із дружиною Деніс Прауелл, Почесна голова США Ірина Куровицька, представник Українського Конгресового Комітету Америки Андрій Добрянський та інші запрошені гості.

За спокій душ жертв Голодоморів в Україні та героїв, полеглих у російсько-українській війні, молився отець Теодор Мазур — парох Української православної церкви святої Трійці.

Жахиття Голодомору 1932–1933 рр. в Україні, діяльність «Комітету помочі голодуючій Україні», який у 1932 р. створив США, та зусилля США у спра-

ві визнання Голодомору 1932–1933 рр. Геноцидом українського народу присутнім були представлені світлинами архівних документів з діяльності США, які засвідчили, що наша організація гідно виконала свої завдання.

Учасники події переглянули відеофільм «Зронить сльозу, і хай не гасне свічка...» про колишню членкиню 21-го Відділу США Анастасію Чорній, яка пережила Голодомор. Авторка стрічки — Вікторія Лозовська, членкиня 21-го Відділу, розповідала про маму; родинні світлини надала членкиня 21-го Відділу Розіта Поліщук, дочка Анастасії Чорній; переклад англійською зробила Віра Березовська, членкиня 30-го Відділу; відеопродукт і титри забезпечив Роман Васьків. У відеофільмі відтворено життя української жінки, змученої нелюдськими стражданнями Голодомору, але нескореної та гордої, з великою силою українського духу і жагою до боротьби проти терору.

Сидять: Надія Хоменко, Лідія Слиж, Розіта Поліщук, Ярослав Герльовська; стоять: Роксолана Семчук і Надія Семчук.

Олексій Голубов, Марк Шульц.

Віктор Нестеренко, Марк Шульц, Антон Домарацький, Валентина Шемчук.

Теплими тривалими оплесками, квітами вдячності організатори та учасники зібрання зустріли захисників України від російських окупантів Антона Домарацького та Віктора Нестеренка, а також Олександра Рубцова – засновника благодійної організації Kind Deeds, на чие запрошення українські військовослужбовці прибули до США для протезування та реабілітації.

«Жертвних оборонців України від рашистських окупантів Віктора Нестеренка та Антона Домарацького запросила я на нашу подію, коли ми з ними зустрілися в соборі Святого Патрика на молебні (за участю різних християнських конфесій) до 90-х роковин Голодомору 1932–1933 рр. в Україні, – повідомила заслужена працівниця культури України, членкиня 64-го Відділу СВА, авторка сценарію та поезій ведуча заходу Валентина Шемчук. – Двадцять перший рік поспіль в Україні та США я долучалася до організації вшанувань українців, замучених Голодомом. Бути ведучою заходу, організованого Округою Нью Йорк на ознаку пам'яті жертв Голодоморів в Україні, полеглих

у російсько-українській війні наших героїв та на честь подвигу захисників України, стало для мене прожиттям жаклих страждань, зумовлених тоталітарним сталінським режимом, спричиненням відчуття ненависті до ворога та страху перед проблемою біженства (бо мені й самій довелося втікати від російських фашистів) і виявом найглибшої вдячності захисникам і захисницям України, які мужньо відстоюють її свободу і єдність».

Членкиня 1-го Почесного Відділу Сумея Денисюк забезпечила синхронний переклад з української мови на англійську. Відеоролик «Зігрій Україну!» ознайомив присутніх із нинішньою однойменною кампанією СВА на підтримку українців, які зазнають страждань через війну росії проти України, та про вагому постійну добротину працю очолюваного Наталею Павленко СВА. З перших днів російського вторгнення в Україну Округа Нью Йорк розгорнула жертвну діяльність з допомоги українцям, які мужньо боронять рідну землю. Присутнім було продемонстровано світліни про нашу благодійність.

На заході відбулася презентація картини «Слава Україні!» відомого американського художника в жанрі мальовипису Марка Шульца. Митець та його дружина – великі друзі України, жертводавці. Свою картину автор присвятив тисячолітній історії України та її унікальній культурі. Твір буде продано на авкціоні, а всі виручені кошти передадуть на допомогу захисникам України.

Присутні щиро привітали заступницю голови Округу Нью Йорк Лесю Тополю, чий син Тарас Тополя – фронтмен попрок-гурту «Антитіла» – служить у 130-му Батальйоні територіальної оборони, а тепер ще й разом з членами свого гурту та побратимами по війську створив фонд допомоги ЗСУ та дітям полеглих воїнів, який поповнюють, зокрема, організуючи концерти-зустрічі по цілому світу.

Учасникам зібрання було представлено відеокліп пісні «Вірю в Україну» у виконанні Софії Балкової – доньки Лілі Балкової, голови 30-го Відділу СВА. Урочисту подію супроводжував спів сестер-бандуристок Галини

Леськів та Оксани Телепко.

Літературно-мистецьку програму підготували та провели: голова Управи Округи Нью Йорк Лідія Слиж, заступниця голови Леся Тополя та секретарка Управи Віра Березовська; референтки у справах культури Надія Шевчук, фінансів — Оксана Антонюк і Рома Шуган, господарча — Богдана Даньків; авторка сценарію та ведуча Валентина Шемчук; голова 1-го Почесного Відділу США Марія Венгер (стенд «Акція США під час Великого Голоду в Україні»; англomовна ведуча і дизайнер оголошення Сумея Денисюк; Ірена Андреадіс (музична програма); Катя Виноградова (декор залі); Оксана Новосад та Ярослава Герльовська (частування присутніх).

Стенд з фотокопіями архівних документів США

Щиро дякуємо за фінансову підтримку Дня союзянки: Федеральній Кредитовій Кооперативі «Самопоміч» у Нью Йорку та її директорів Богданові Курчаку; компанії різномасштабних заходів Big Crew Inc.; компанії Big Lights Inc. за озвучення та освітлення (директор Євген Беркало); Юрію Семчуку за модерне світлотехнічне та звукооператорське оформлення літературно-мистецької програми.

Зібрані під час події кошти будуть спрямовані на добротинну допомогу Україні та підтримку героїчного спротиву українського народу рашистським окупантам.

Членкині Округи Нью Йорк упродовж своєї майже столітньої праці невідступно стоять поряд з Україною та українським народом: у найважчі часи його боротьби проти московських поневолювачів та у найсвітліші часи перемоги українського духу над одвічним ворогом.

Відлунком у правдивості безгрішній
Злітала над Нью Йорком
наша пісня...
Вона й тепер летить в
молитві свято,
Щоб стати оберегом
для солдата!..
Ми в пісні тій свою
ствердімо віру,
Заприсягнім сердечную
офіру
У єдності, у гідності
орлиній:
Наш поступ — Перемога
України! —

як рефрен засвідчення важливості діяльності союзянок США, визнання подвигу захисників України у розв'язаній проти неї війні наприкінці заходу промовила власні поетичні рядки Валентина Шемчук. А всі разом співали «Ой у лузі червона калина» — славень українських Січових стрільців, пісню-символ героїчного протистояння захисників України російським окупантам.

DETROIT REGIONAL COUNCIL COMMEMORATES HOLODOMOR

With a profoundly meaningful keynote address by Victor Rud, Esq., prayers for the victims of the Holodomor led by Ukrainian clergy, a moving Candlelight Ceremony organized by Detroit Plast, and spectacular performances by Dr. Solomia Soroka, violin, and Dr. Arthur Green, piano, that uplifted all participants, the UNWLA Detroit Regional Council commemorated the 90th anniversary of the Holodomor on November 20 in Warren, MI.

During the commemoration, Detroit Regional Council vice-president Marta Kwitkowsky presented Warren mayor Jim Fouts and congressman Andy Levin with plaques naming each of them a "Great Friend of Ukraine." The Regional Council also recognized Michigan Polish Congress president Anna Bankowska for her support of Ukrainian refugees in Michigan.

Marie Zarycky, a member of Branch 96, Detroit, MI, acted as MC for the event, which was co-sponsored by the Ukrainian American Civic Committee, whose president, Ulana Kushner, is a member of Branch 50, Ann Arbor, MI.

Photo: Christine Zarycky, Esq.

Proclamations from the Michigan State Legislature, Michigan Governor Gretchen Whitmer, and Warren mayor Jim Fouts were displayed during the Holodomor commemoration.

From UPA to ZSU

For Honor, for Glory, for the People!

Zenia Kowalczyk Brozyna, Branch 88, Philadelphia, PA

For years, when I was still living with my parents, invariably our dinner conversations centered around the historical struggles of Ukraine. My parents would lament Ukraine's misfortunes, and I would counter with the positives such as the rich culture, traditions, the topographical beauty of the land, the good nature of the people. I would romanticize the musicality, the dance, the melodious language. Most of all, the nation's resiliency and courage. Ukrainians have withstood centuries of invasions and attempts at assimilation by greedy neighbors.

Today, however, my perspective is more aligned with that of my parents and their generation. As a result of Russia's invasion of Ukraine, I have come to understand their reality more intimately. I'm certainly not walking in their shoes, but even from afar, the current war in Ukraine is palpable to me via social media, thereby allowing me to experience virtually a fraction of their wartime reality. My mother often communicated with clarity her escape just kilometers from the approaching Bolshevik front. My father spoke through the lens of a freedom fighter in the Ukrainian Insurgent Army (UPA) during World War II.

Their war was 80 years ago. But can it be relevant now? I contend that it can, and it is!

As we all know, Ukraine is in the midst of a savage war, one that no one expected to endure this long. I believe there is a reason why Ukraine is so indomitable and

possibly resilient to its enemy. It is because of her history, which is wrought with tragedy and struggle.

Fundamentally, today the Ukrainian people are being forced to continue the fierce struggle started by the UPA against the same enslaver – the Russian regime. In 1942 the people of Ukraine created the UPA to fight its numerous enemies. It was a guerrilla war, supported by the population. Without the valiant liberation efforts of the OUN-UPA, it is safe to say there would be no Ukraine to fight for today.

This past October 2022, to honor the freedom fighters of the UPA, their children and direct descendants commemorated the 80th anniversary of their fight for freedom with a series of memorial concerts in Whippany, NJ; Philadelphia (Jenkintown), PA; and Chicago, IL.

The programs were varied but with a common context and resonance. Connections were made and tribute was paid equally to the freedom fighters of the UPA and the ZSU (Armed Forces of Ukraine). All the concerts were honored by the presence of Volodymyr Viatrovych and Mykola Posivnych, both Ukrainian historians, civic activists, and politicians. These notable keynote speakers travelled from Ukraine specifically to participate in our events.

All the concert programs included performances by both young and established singers, choirs, and dance ensembles. Audiences had the opportunity to

The Solaway Band and Iskra Dancers at the UPA 80th Anniversary Commemorative Concert in Whippany, NJ.

view four video greetings: from CYM, Plast, Litopys UPA, and, most fortuitously, Yuriy Shukhevych – the final greeting given before his passing.

Particularly powerful was a theatrical presentation by the Yazykata Dzezva in Philadelphia. Two scenes were created that drew the connection between the UPA and the ZSU. Set in the 1940s, the first re-enactment was staged in an UPA underground bunker. This was an emotional retelling of an UPA woman's memoirs depicting how and why she spent an entire winter underground hiding from the invaders.

The second dramatic performance was set in today's Azovstal steel bunker and told the story of the heroic efforts of the ZSU while defending and protecting the population of Mariupol from the Russian siege.

As the head of the National Organizing Committee Commemorating the 80th Anniversary of the Ukrainian Insurgent Army (UPA), I enlisted the participation of many national Ukrainian organizations. I am proud to say that the first to respond to my call to action was the UNWLA. Even on a local basis, my sister Soyuzianky from Philadelphia Branch 88 (of which I am a member) volunteered their services and organized a grand buffet prior to the commencement of the event.

For me personally, the UNWLA's acknowledgment and full support of the commemorative events is notable because women played a major supporting role in the UPA. And the symbol of the role of women in our nation and our emulation and strife is the Blessed Mother of God.

Women members of the UPA swore the same oath of fidelity as did the men to defend Ukraine with their lives. Women performed the most difficult assignments. Some of the prominent names worthy of our remembrance are Daria Husiak, Kateryna Zarycka, and Halyna Dudyk. Following their lead in later decades were the likes of Alla Horska, Iryna Kaly nec, Stefania Shabatura, the heroines of the Kinhirski uprising, and so many others.

And a new generation grew up on those personalities, the modern generation that is fighting today. Among them are many members of the Ukrainian Women's League. Women play an important role in Ukraine's struggle for freedom. We see many on the screens of our social media, such as Kira Rudyk, Lesya Vasylenko, Iryna Vereshchuk, along with others we don't know, such as the women of Azovstal, and, by the way, Olena Zelenska. Without the OUN, without the UPA, this continuum would not have occurred. Their dedication and heroism preserved Ukraine's history, traditions, and culture for the next generation to uphold.

The leadership of the UNWLA, as well as all its members nationwide, have devoted themselves to supporting today's war effort in accordance with their mission, which is to provide essential humanitarian assistance. They advocate, educate, cultivate, and care for Ukrainians both here in the U.S. and in Ukraine. Women, children, and all our fighting forces in Ukraine are the beneficiaries of their patriotism and love of their heritage. I am proud to be part of this organization which is wholly engaged in Ukraine's past, present, and future.

Slava Ukraini! Heroyam Slava!

Scene from an UPA woman's diary depicting her winter in an underground bunker.

Theatrical depiction of the ZSU in Azovstal during the siege of Mariupol.

Zenia Kowalczyn Brozyna

THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003
www.ukrainianmuseum.org

Now Showing: *Yelena Yemchuk*

The Ukrainian Museum's newest exhibition features the photography and filmography of New York City resident Yelena Yemchuk.

Photo: Yelena Yemchuk

For the past 25 years, Yelena Yemchuk has been pushing the boundaries of contemporary photography and film. What first appears to be a simple image reveals, upon closer examination, great complexity of narrative and production. Yemchuk carries out her artistic vision by working in series, questioning the validity of a single perceptual possibility. The *Yelena Yemchuk* exhibition at The Ukrainian Museum includes two veins of her studio practice: photography and film.

For her *Odesa* series, which highlights four years of work in the southern city, Yemchuk photographed the city and its inhabitants. The series encompasses youth, landscapes, and quirky urban details.

Yemchuk explores the subject of Ukraine in the post-Soviet era, living conditions in post-communist Eastern Europe, and the fallen ideals of the Soviet Union.

Malanka, Yemchuk's latest film, depicts a visitor to Ukraine's Carpathian Mountains, looking for someone during the festive New Year's Eve folk holiday. As he travels from village to village in his search, surreal images of masks and costumes abound. Occasional fade-outs and fade-ins to the main character are used to represent a unique point of view. Time becomes a topic as the story travels forward, yet for certain locations in the film it stands still. The Museum exhibition is the world premiere of *Malanka*.

Born in Kyiv, Ukraine, Yelena Yemchuk immigrated to the United States with her parents in 1981, when she was eleven. She went on to study at both the Parsons School of Art and Design in New York and the ArtCenter College of Design in Pasadena. Her work has been published in *The New Yorker*, *AnOther, ID*, *Dazed & Confused*, and *Italian, British, and Japanese Vogue*, among others.

For more information about Yemchuk and her *Odesa* series, please visit: birdinflight.com/nathnennya-2/project-uk/pobachiti-odesu-i-zavmert.html

Photo: Yelena Yemchuk

“SUNFLOWERS OF SUPPORT”

Program Connects Local Students with Ukrainian Refugees

The Ukrainian Museum recently introduced a new educational program as part of an initiative to support Ukrainian refugees of the current war. The Sunflowers of Support school program for students K-12 explores the current Ukrainian refugee crisis and connects students with refugee children in the New York area in a special way. Members of the Ukrainian American Youth Association (CYM) were among the first participants. Although the ages of the children varied from 4 to 11, every child was engaged in learning about this difficult topic. They heard about the hardships encountered by refugee children fleeing Ukraine, the locations where many have ended up, and the help they are receiving. Students of the senior class at St. George Academy have also participated, examining the refugee crisis through a slightly more mature lens than their younger peers.

A key and meaningful part of this program has each student crafting a paper mosaic sunflower image – a symbol of Ukraine – and writing a message to the refugee children. It was an interesting concept, especially for the younger students, to make a craft that they would not take home to show their parents or hang up in their rooms. They were asked to give it to someone they had never met or seen, but they eventually understood that their artwork and their kind message were gifts for another child going through hardships no child should experience.

Looking like a field of sunflowers, the completed projects form a panoramic image as they line the walls of the Museum’s workshop studios. Yet each sunflower image is wonderfully unique, as students have endowed them with their own personal, creative touches. No less impressive are the sweet and thoughtful messages of support for refugee children that accompany these paper mosaic works of art. From wishes for their healing and happiness in new surroundings, making new friends and liking their new schools, to commending them for their bravery and praying for their reunification with family, the students’ messages to the refugee children are imbued with an empathy and wisdom beyond their authors’ youthful ages.

Ukrainian refugee families in the New York City area were invited to the Museum to view this project and take part in complimentary workshops. As they entered the workshop studio area, they were greeted by the beautiful “field of sunflowers” with the sincere messages for the refugee children. These families were visibly touched, and their spirits seemed to be lifted by the support they felt while viewing the images and written messages. The Museum has thus far hosted a Christmas craft workshop and a ceramics workshop for refugee families, which the children enjoyed very much.

The Museum plans to keep growing the "field of sunflowers" as more schools participate in this initiative. The Museum will continue to invite refugee families to view this project and to enjoy craft activities so that they feel the support of our communities for as long as needed.

The Museum's Education Coordinator, Kalyna Cholhan-Boychuk, with children from CYM who just completed the Sunflowers of Support workshop.

Older students from St. George Academy taking part in the workshop.

Photo: Maryna Andreieva

Ukrainian refugee children from the New York City area were invited to view the Sunflowers of Support project and take part in a complimentary workshop where they crafted ceramic pieces inspired by artist Slava Gerulak, whose ceramic works were on display at the Museum.

Meet Maryna Viazovska, mathematician extraordinaire

Photo © EPFL/Fred Merz (Lundi13)

Just weeks before Russia launched its all-out war on Ukraine in February 2022, Ukrainian mathematician Maryna Viazovska learned that she had become only the second woman to win the prestigious Fields Medal in the award's 86-year history. The award is considered to be the highest honor for mathematicians, the equivalent of a Nobel Prize for mathematics. It is presented every four years to four outstanding mathematicians under the age of 40. Prof. Viazovska won the Fields Medal at age 37 by resolving a question that had stumped mathematicians for more than four centuries: how to pack spheres – such as oranges stacked in a pyramid – as close together as possible.

Born in Kyiv on December 2, 1984, Maryna Viazovska developed a passion for mathematics at a young age. After obtaining a bachelor's degree from the Taras Shevchenko National University of Kyiv, she moved to Germany to obtain her master's at the Technical University of Kaiserslautern (2007) before joining the University of Bonn, where she completed her PhD on modular forms in 2013. It was during her post-doctoral research at the Berlin Mathematical School and the Humboldt University of Berlin that she solved the sphere-packing problem in 8 and 24 dimensions. In December 2016, she joined Switzerland's prestigious École polytechnique fédérale de Lausanne (EPFL) as a tenure-track professor. Just one year later, at 33 years of age, she was promoted to full professor. She holds the Chair of Number Theory at EPFL.

Prof. Viazovska recently spoke with Our Life about the significance of her win, her life in Ukraine, and her hopes for the future.

OUR LIFE: You are just the second woman to win the Fields Medal – a phenomenal achievement. How has the award changed your life?

MARYNA VIAZOVSKA: Indeed, very few mathematicians receive this medal, only four every four years, and among them, I'm just the second woman. Considering that, I felt very honored and just happy. It is a great recognition for my work. Since then, I have had many requests to give lectures and conferences. And, of course, many media requests. But my life has not changed that much as I am above all a mathematician, doing fundamental research.

OL: Your home base, the École polytechnique fédérale de Lausanne (EPFL) in Switzerland, is a leading research university in mathematics, physics, and engineering, sometimes referred to as the MIT of Europe. Tell us about your work there.

MV: EPFL is a very dynamic university, and a fantastic place to work, study, and do research. The campus is like a small city of 17,000 people, enjoying a magnificent environment with a view of Lake Geneva. And I think we have a group of very nice people working here.

OL: You've been described as "the world's preeminent sphere-packing number theorist." Can you explain to a layperson what that means?

MV: Sphere packing is part of number theory. I resolved the sphere-packing problem in 8 and 24 dimensions. In doing so, I resolved a question that had stumped mathematicians for more than four centuries: how to pack spheres – such as oranges stacked in a pyramid – as close together as possible. It was in 1611 that Johannes Kepler posited, without proof, that the best solution for packing spheres in a three-dimensional space was in the shape of a pyramid. That hypothesis was finally proven in 1998. With the third dimension resolved, it was time for us mathematicians to move on to other dimensions. I focused on dimensions 8 and 24 because these are special dimensions, and the solutions are particularly elegant. The way spheres are packed in these particular dimensions is remarkably symmetrical, and uses the E8 and Leech lattices, respectively.

OL: Besides being one of the world's foremost mathematicians, what is your life like?

MV: My life outside work is mostly centered around my family, my husband and our kids. Also, I enjoy jogging and drawing.

OL: You are an inspiration and a role model for girls and women interested in pursuing studies or a career

in STEM – the fields of science, technology, engineering, and mathematics. Based on your own success, what advice or guidance would you offer them?

MV: I would give them the same advice I would give a man. She should make sure it's really the career she wants, be curious, look for like-minded people, peers to talk to, look for a teacher who will stimulate her. And be proactive!

OL: You grew up in Kyiv. What were you like as a child?

MV: I grew up in a family with a strong tradition in natural science and technology. I was very good in mathematics at school and had the chance to meet inspiring teachers who did not kill my interest but made it stronger.

OL: Were your parents also mathematicians?

MV: No, both my parents have a degree in chemistry.

OL: When did you realize that mathematics was your passion?

MV: When I studied it at school.

OL: Do you still have family in Ukraine?

MV: Yes, my parents and relatives live in Kyiv.

OL: You have studied and worked outside Ukraine for many years. How have you been affected, directly or peripherally, by the war in Ukraine?

MV: The war was a huge shock for me, as for many other people. My sisters and their children became refugees, my parents and grandparents still live in Kyiv, and I am certainly worried about them living through this extremely difficult winter. The war has unified Ukrainians around the world and in a very bitter way made me understand how important Ukraine is to me.

OL: Does winning the Fields Medal have any special significance for you, coming at a time when Ukraine is fighting for its very existence?

MV: These two events are independent; it is impossible to compare them.

OL: What are your plans, hopes, and dreams for the future?

MV: I hope we all do have a future. Recent events have made it clear that we cannot take it for granted and have to work hard towards it. I dream about the end of the war. I also dream about a happy future for my children, and as a mathematician I dream about new theorems.

LESIA UKRAINKA'S *CONTRA SPEM SPERO* Through the Art of Calligraphy

Irena Chalupa, President, Branch 78, Washington, DC

Marta Legeckis

When the call went out from UNWLA national headquarters in 2021 to all branches to commemorate the 150th anniversary of Lesia Ukrainka's birth (Larysa Kosach Kvitka was born on February 25, 1871), we were all still living under the confines of the Covid pandemic lockdown: no public gatherings, no commemorations, no theater, no concerts, no church services. How could we possibly pay tribute to Ukraine's greatest woman poet and writer, a woman that Ivan Franko himself called "the only real man in Ukrainian writing," without actually assembling and interacting? What could we do that would be original and inspiring, that would historically capture Lesia's significance and at the same time be beautiful? What significant commemorative act could we accomplish under the rules of the pandemic?

It pays to have a talented artist among your members in moments like these. Marta Legeckis is her name, the paintbrush and calligraphy pen are her game. I immediately called Marta when the request

pinged in my email and suggested that she paint a portrait of Lesia. The prolonged silence at the other end of the line told me my idea was not as stellar as I thought.

"I don't do portraits," Marta replied. "But what if I did a calligraphy of one of Lesia's poems?" she proposed.

Having seen some of Marta's calligraphy, I was immediately sold on the idea, and we proceeded to discuss which poem should be captured in this future work. Marta's father Osyp Huley, a literature professor in Lviv and later in Ukrainian schools in the U.S., loved Lesia Ukrainka and was very fond of *Contra Spem Spero* ("Against all hope, I hope"), Lesia's magnificent ode to hope. We agreed this was the perfect choice, I sent Marta the text of the poem, and the rest is ... not quite, but almost, history.

First published in 1893, the poem was written as Lesia waged an ultimately losing battle with tuberculosis of the bone. Decimated by the then-incurable disease, Lesia nevertheless refused to give up, finding solace, hope, inspiration, and strength in her work.

When I saw Marta's finished work, I was quite literally blown away. It looked absolutely gorgeous! The text in elongated white, almost gossamer-like script circling on pale blue-gray textured handmade paper, the last stanza in prominent purple with splashes of star-like points of contrasting yellow, as well as pastel hues pushing the script forward and a crowning, gold-leaf spiral suggesting endlessness and eternity. The entire piece is filled with movement, the

different scripts complementing each other, soaring towards one another, almost like the cosmic nebulae recently captured by the amazing Webb space telescope.

Marta Legeckis worked on the piece for three weeks. The last stanza of the poem took its place on the paper first, sections of the letters elongated by the edged pen.

*Так, я буду крізь сльози сміятись,
Серед лиха співати пісні,
Без надії таки сподіватись,
Буду жити! Геть, думи сумні!*

The beginning of the poem followed, taking its place on the left side of the work, swirling up to expand into a crescendo of stanzas ending beneath the last verse. The gold leaf spiral completes the work with suggestions of infinity, the endless circularity of thought, even the darkest thoughts that whirl in one's mind only to be erased by the uplifting energy of hope.

Marta says she initially was not

Some of Marta's work for the White House.

particularly pleased with the work. However, she quickly saw that it had profound energy, the swirling script, the circularity of movement all suggesting the kind of movement that happens when we think, when our thoughts swirl in our mind in an infinite process that never ends.

As the Ukrainian people once again face the Russian menace in an invasive war, this iconic poem, with its theme of resilience in the face of enduring hardships, is as salient today as it was when it was written more than 100 years ago.

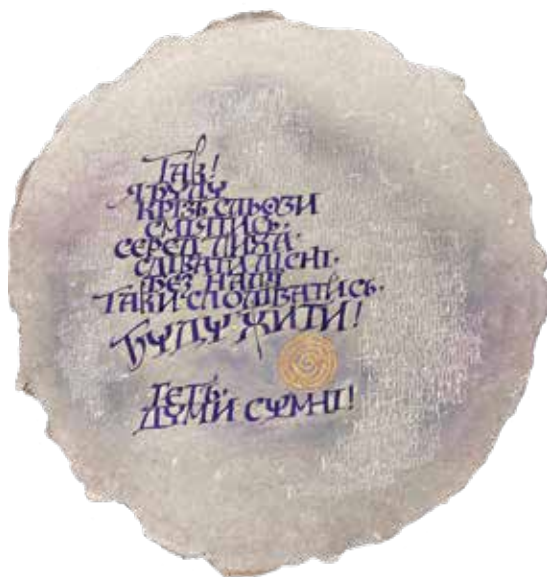
Marta's rendition of this legendary poem has a history that is only beginning. Our branch leadership decided that the work, which has been beautifully framed with protective glass that will keep the calligraphy and the paper from fading, should be donated to a Lesia Ukrainka Museum in Ukraine. The museum we selected is the Lesia Ukrainka Literary Memorial Museum in Zviahel (formerly Novohrad-Volynsky) in the Zhytomyr oblast. Lesia Ukrainka was born in the building that now houses the museum.

In the meantime, this lovely work of poetic art lives with its creator. Marta submitted the work for consideration to the *Letter Arts Review*, a publication recognized internationally as the preeminent quarterly magazine for calligraphers and lettering artists. *Contra Spem Spero* was selected and featured in the 2022 *Letter Arts Review* annual juried edition (the magazine can still be ordered from the publisher's website). Marta's work has been featured in this prestigious publication several times.

When the war in Ukraine ends and Kyiv prevails, we plan to travel to Zviahel with Marta to de-

liver this work to its natural home. In the meantime, we are considering staging a one-work exhibition at The Ukrainian Museum, or presenting it to the Ukrainian Embassy for a specific period of time, thus giving others the opportunity to see it; we are also thinking of a one-painting tour through UNWLA branches.

Marta Legeckis, a UNWLA member of more than 25 years, came to calligraphy in a rather indirect way. She first encountered it in college as a graphic arts student and soon discovered that calligraphic works sold well. Living in Florida with her husband and first child, Marta was asked by the Florida Bar Association to redo the group's certificates. Florida State University followed with a similar request, other orders followed, and today Marta is one of the calligraphers writing White House invitations and other official decorative documents. She had to save the day when White House calligraphers mistakenly made the Postmaster General a military general in the invitations to Trump election balls. She has rectified other mistakes as well but was ultimately unsuccessful in trying to convince the Trump team that gold lettering did not look very good on cream-colored paper.

Marta's calligraphy of *Contra Spem Spero*.

Contra Spem Spero

Lesia Ukrainka; translated
by Vera Rich

Thoughts away, you heavy clouds of autumn!
For now springtime comes, agleam with gold!
Shall thus in grief and wailing for ill-fortune
All the tale of my young years be told?

No, I want to smile through tears and weeping,
Sing my songs where evil holds its sway,
Hopeless, a steadfast hope forever keeping,
I want to live! You thoughts of grief, away!

On poor sad fallow land unused to tilling
I'll sow blossoms, brilliant in hue,
I'll sow blossoms where the frost lies, chilling,
I'll pour bitter tears on them as due.

And those burning tears shall melt, dissolving
All that mighty crust of ice away.
Maybe blossoms will come up, unfolding
Singing springtime too for me, some day.

Up the flinty steep and craggy mountain
A weighty ponderous boulder I shall raise,
And bearing this dread burden, a resounding
Song I'll sing, a song of joyous praise.

In the long dark ever-viewless night-time
Not one instant shall I close my eyes,
I'll seek ever for the star to guide me,
She that reigns bright mistress of dark skies.

Yes, I'll smile, indeed, through tears and weeping,
Sing my songs where evil holds its sway,
Hopeless, a steadfast hope forever keeping,
I shall live! You thoughts of grief, away!

СУА / UNWLA

- З нагоди 90-ліття **Наді Дейчаківської**:
\$100 кузинка Ліда Швабінська Вирста з мужем Мар'яном з нагоди 90-літнього дня народження **Наді Дейчаківської**, однієї із засновниць 12-го Відділу в Пармі, Огайо. Бажаємо Божого благословення, кріпкого здоров'я, витривалості на многі літа
\$50 Оля Дем'янчук з нагоди 90-ліття уродин **Наді Дейчаківської**. Ювіляриці бажаємо щедрих Божих ласк, кріпкого здоров'я на многі, щасливі, здорові літа!!!
\$100 Andrij and Orysia Atanowsky via UNWLA Branch 136 in honor of **Petro Wychrij's** 85th birthday
\$100 Randy McKeegan in honor of **Oleh Zajac's** 70th birthday

IN MEMORY • У ПАМ'ЯТЬ

- \$3,055** Branch 75 in loving memory of **Olia Lukiw**, a longtime Branch 75 member:
\$500 Roxanne and Andrew Kyzuk
\$150 Lusia and Hryts Buniak
\$100 Oksana Bauer; Dr. George Demidowich; Romana and Andrew Hadzewycz; Jaroslawa Hordynsky; Natalie and Taras Hryniuk; Lida and George Huk; Jerome Kindrachuk; Zoryana Kovbasniuk; Michael and Anna Koziupa; Lida Kramarchuk; Swiatoslaw and Olga Kuziw; Lew and Margaret Nycz; Nadia Nynka; Nestor and Ivanka Olesnycky; Olha Ponos
\$75 Ariadna and Orest Fedash
\$60 Irka Gudzy
\$50 Dr. Mykola Baranetsky; Ronald Doll and Irene Sawchyn; Siania and Stephan Kaczaraj; Christine Klufas; Peter and Oksana Korduba; Oksana Lodziuk; Olena Makarushka-Kolodiy; Roksolana and Stephen Misilo; Laryssa Nahnybida; Alexandra Nirschl; Larissa Popel; Kvitka and Lydia Semanyshyn; George and Oksana Stanko; Walter and Christine Syzonenko
\$30 Tanya Temnycky
\$20 Alex and Marta Popowich; Andrew Pytлар
\$2,131 65-й Відділ СУА у пам'ять бл.п. **Наталі Головінської**, доволітньої голови 65-го Відділу:
\$1,000 Mary Holowinsky and Bill Chen
\$500 Anna Lytwyn
\$301 Paul and Lena Chung
\$100 Philip Adams and Carol Gell; Christine and Petro Stawnychy
\$50 Sandra Gleason; Robin and Tim Pulver
\$30 K. Gleason
 In loving memory of **Natalia Holowinsky**:
\$250 Darlene Kwee
\$102.53 Vera Bacwyn-Holowinsky; Lisa Miller
\$100 Roma Maksymovych; Marie Marquez
\$50 Yaroslav and Bohdanna Hucul
\$26.01 Oksana Hucul and family
\$25 Donna and Michael Kersjes
 UNWLA Branch 56 in loving memory of **Roman Maluk**, step-father of Branch 56 past president Alexandra (Lesia) Popel:
\$100 Alexander Terlecky
 У світлу пам'ять бл.п. **Харкевич** складає щирі співчуття родині:
\$50 Ореста Пилецька-Фединяк
 У світлу пам'ять бл.п. **Нусі Сафіян** складає щирі співчуття п. Володимиру та цілій родині:
\$50 Ореста Пилецька-Фединяк
 In loving memory of **Jurij Jacus**:
\$50 Euhenius Maria Oscislawski
 UNWLA Branch 12 in loving memory of **Iryna Krisa**:
\$350 Neala and Oleh Benziuk, Oksana Demianczuk, Despina and Demetrios Economou, Kathy Kowalsky, Wolodymyra Krasniansky, Pat Krutyholowa, Staphanie Olijar, Daria Rusyn, Linda Saridakis

- In loving memory of **Andrew Midera**:
\$250 Christine Bonacorsa
 In loving memory of my father **Oleksander Pezansky**, whose books *Slohady* and *Nostalgia* were sold during book presentation:
\$500 Daria Jarosewicz
\$5,725 UNWLA Branch 136 in memory of **Christopher Marino**, loving son of our Treasurer Luba Marino. Our deepest sympathy to the family: Frank and Dominica Annese; Dr. Christine Forszpaniak; James and Orysia Shewchuk
\$1,000 Dr. Eugene and Renee Evans; Natalie Santarsiero
\$500 Jack Effner and Luba Drahosz; Wasyl and Natalie Mirutenko
\$250 Bohdan and Daria Hirniak
\$200 Valerie Chrynywsky; Lidia Devonshire; Jerry and Cheryl Evans; Leonard and Larissa Lucenko; Kim Naghib; Michelle Novosad; Olya Stawnychy; Halyna Traversa
\$100 Victor and Nina Borsukevish; Stephanie Fiedler; William and Orysia Fisher; Oleh and Halyna Kulyk; Bohdan and Marie Shandor; Petro and Larissa Wychrij
\$50 Nadia Oparista
\$25

BABUSI FUND • ФОНД «БАБУСИ»

- \$1,000** Mary Horeczko
\$200 Nadia Trojan
\$100 Ольга Червінська і Люба Білозір у світлу пам'ять **Емми Адамчук**, колишньої членкині 47-го Відділу СУА, яка відійшла у вічність 20 жовтня 2022 р. Висловлюємо Родині щире співчуття

ORPHANS FUND • ФОНД СИРИТ

- \$1,000** Mary Horeczko
\$200 Oksana Lew in memory of **Oksana Rozdolska**

OUR LIFE PRESS FUND ПРЕСОВИЙ ФОНД «НАШОГО ЖИТТЯ»

- \$200** Управа Округи Нью Йорк і 64-й Відділ СУА замість квітів на могилу бл.п. **Анни Заяць**, матері Богдани Даньків, господарської референтки Округної Управи і членкині 64-го Відділу СУА. Родині висловлюємо щирі співчуття
\$100 NY Regional Council in memory of **Hanna Korshynska**
\$100 Oksana Mostowycz
\$92 Halyna Kuzyszyn-Holubec
\$52 Stefania Semuschak
\$50 Michele Calamia; Nadia Deychakiwsky; Marta Harasowska; Rozalia Holowka; Irene Kerr; Olena Paslawsky; Romana Thibodeau; Roksolana Yanush; Marie Zarycky
\$42 Tamara Denysenko; Ulana Diachuk; Annette Sawycky; Vera Skop; Luba Walchuk
\$32 Betsy Decyk
\$27 Oksana Stanko
\$25 Lesya Horodysky; Roma Kohutiak-Gudziak; Melanie Mazzorana
\$20 Irene Bihun; Martha Cybyk; Martha Onuferko-DeBlieu; Daria Samotulka
\$17 Ann Beams; Myrosia Hluszok-Jones; Irene Kostrubiak; Irena Pryjma
\$15 Maryann Mysyshyn
\$12 Anna Bobiak-Nagurney; Mary Anne Caddick; Maria Holian; Dora Horbachevsky; Stephanie Saveskie; Tatiana Janowycz
\$10 Nadija Haftkowycz; Maria Hura; Luba Kostryba; Ksenia Luchkowska; Helen Obaranec; Maria Saxe; Oresta Tkaczuk; Gilicove Woods
\$7 Ulana Tyshynsky
\$5 Harvard College Library; Zina Michajlichenko; Rostyslav Milanytch; Roman Slysh
\$2 Virlana Tkacz; Andrea Wilhelm

Ihor Magun, MD, FACP

Emotions, by definition, are conscious mental reactions subjectively experienced as a strong feeling usually directed toward a specific object and typically accompanied by physiological and behavioral changes in the body. Emotions play a significant part in our behavior and in our lives. They are not just feelings, but the meaning we take from a given situation. Over the decades, psychologists have identified different types of emotions, but these have been narrowed down to six: happiness, sadness, fear, anger, surprise, and disgust. We will focus on the four most significant emotions.

It should come as no surprise that the emotion most humans tend to strive for is **happiness**, which is typically expressed not only in an upbeat tone of voice,

Making Emotions Work for You

but also in body language – most typically, a smile and a relaxed stance. What actually contributes to happiness is quite complex and very individualized. The take-home message on the happiness emotion, supported by copious research, is that this emotion is linked to increased longevity, better health outcomes, and increased marital satisfaction.

Anger is also a very powerful emotion, one that evokes a “flight or fight” response. Thus, this emotion can be a positive motivator to address an issue and take action, or it can be harmful and lead to aggression, abuse, or even violence. Anger can also promote elevated blood pressure, has been directly linked to heart disease, and can lead to addictive behavior: alcohol, drugs, or smoking.

Sadness can have many presentations. It can be seen as a loss of interest in things we once enjoyed doing. It can also lead to a feeling of hopelessness and disappointment and promote withdrawal from family and friends. Prolonged periods of sadness can lead to depression.

Fear is a response to a threat. This can stem from a potential physical danger, but it can also be a response to facing a new and unfamiliar situation, manifesting itself as fear of failure, whether it involves a social situation or a new job. Frequent episodes of the latter can also lead to anxiety and social isolation.

It is important to underscore that emotions are not just a form of our “mental state” but work as propellers that drive us in many ways. Recognizing what you are feeling and why can make a difference in how you act and react to life circumstances. Part of this process of recognition is to remind yourself that we are all human and our emotions are central to what makes us special. Channeling these emotions in a positive direction generally results in personal well-being with positive outcomes. Begin by taking an inventory of your emotions and where you stand. This awareness and understanding can lead to better personal happiness, better work performance, calmness, clarity of mind, better health, resilience, and more satisfying relationships.

НАШИМ ДІТЯМ

ЩО ТАКЕ РІДНА МОВА

Казка – п'єса

Людмила Ряба, вчителька початкових класів, яка безмежно любить дітей і свою роботу.
Науковий ліцей імені Чурюмова, м. Київ

ДІЙОВІ ОСОБИ: Андрійко, Катруся, Барвінок, Соловейко, Калина

(Андрійко та Катруся спілкуються.)

АНДРІЙКО: Кажуть, що кожна у небі пташина,
І, навіть, найменша у полі билина,

Все, що живе і цей світ прославляє,
Мову рідну в дарунок має.

КАТРУСЯ: Що ж то за диво таке –
рідна мова?

Чи це просто звичайна розмова,
Чи соловейка пісня пташина,
Чи те, як в колиці плаче дитина?

(Катруся помітила барвінок, що протягнувся килимком обабіч стежини.)

ВІД АВТОРА: А ви бачили, як росте барвінок?
Він стелиться по землі та щільно
вкриває її своїм вічнозеленим листям. Так,
так, взимку воно не відмирає, а залишається
зеленим та блискучим. А сині квіточки
барвінку називають очима неба.

КАТРУСЯ: Барвінку синенький, мій
любий брате,
Чи можеш про мову мені розказати?

БАРВІНОК: Моя мова – барвінкова,
Листя ніжно шелестить,
У гаю, у лісі, вдома
З різнотрав'ям гомонить.
Мови іншої не знаю
І по світі не шукаю.
Мені радісна й погідна
Барвінкова мова рідна.

(Андрійко та Катруся почули спів соловейка.)

ВІД АВТОРА: Чи знаєте ви, що соловейко — знатний співець з багатим репертуаром? Він може відтворювати до тисячі різних звуків! Слухати його спів — справжня насолода.

АНДРІЙКО: Ну а ти, соловеечку, друже,
Хоч маленький та голос дужий,
Розкажи, що про мову знаєш,
Чи і ти свою рідну маєш?

СОЛОВЕЙКО: Рідна мова моя — солов'їна,
Знає про неї вся Україна.
Щовечора в гаї я щобечу,
Тьохкаю, вітькаю там досхочу.
Співи дзвінкі — свою рідну мову
Не віддам я нізащо й нікому!

(Андрійко і Катруся побачили калину.)

ВІД АВТОРА: Чи доводилося вам милуватися калиною навесні, коли вона вкрита білими квітами? А чи пили ви чай із її ягід? А пісні про калину чули? Обов'язково послухайте: в них оспівується і ніжність квітучої калини, і корисні властивості та палаюча краса червоних ягід, а також сила духу та незламність українського народу.

КАТРУСЯ: Ой, калинонько іскриста,
Твоя вдача світла й чиста.
Розкажи і ти до слова:
Яка твоя рідна мова?

КАЛИНА: Мова моя — калинова,
У сопілці моє слово.
Воно чесне, незрадливе,
Нездоланне й справедливе.
Свою мову я плекаю,
Кращої ніде немає.

(Андрійко і Катруся спілкуються.)

АНДРІЙКО: Виходить, що не треба
мудрувати,
Та мова рідна, на якій говорить тато.

КАТРУСЯ: Це мова, на якій матуся
Пісень співає, коли я горнуся.

АНДРІЙКО: Це мова рідного народу,
Що йшла до нас від роду і до роду.

КАТРУСЯ: Ми — українці, тож буденна
і святкова
У нас одна є — українська мова.

Малюнки Романа Тополі, 9 років. Київ — Нью Йорк.

Ліда Колодчин

76-й Відділ СУА, Детройт

11 серпня 2022 р. відійшла у вічність засновниця 76-го Відділу СУА п. Ліда Колодчин. Завжди активна і завжди ідейна — саме такою в нашій пам'яті залишилася ця Велика маленька жінка.

Пані Ліда передала величезну спадщину для відділу, для СУА та для громади Детройту. Саме завдяки її старанням союзнянки мають власну затишну Домівку, де є можливість зустрічатися та проводити різні заходи. Майже від початку заснування, упродовж 48 років, у 76-му Відділі функціонувала дитяча Світличка, а імпреза «Вишивана забава» завжди була та залишається гордістю відділу й Округи вцілому.

Ми будемо пам'ятати п. Ліду не тільки як союзнянку, але і як знану громадську діячку, як людину невідмовну, що завжди була готова прийти на допомогу...

Лідія Колодчин народилася 29 січня 1927 р. на Лемківщині в родині Індрів. Мама (українка) — Ольга Крупська, учителька; батько (чех) — Густав, агроном, власник маєтку Забрوده з великою земельною територією та господарством в околиці Белигорода, що на той час була під владою німців. Середню освіту здобула в Сяноці, там також належала до спортивних і освітніх організацій.

Її давня подруга і посестра п. Ро-

мана Дигдало згадує: «Як і багато інших, сім'я Колодчин не захотіла бути під тиском більшовиків, які наступали. Вони вирішили, що будуть тікати, хоч батько хотів залишитись на своїй землі. Але, все-таки, усі подались на поїзд, взявши з собою багато речей. Коли були на Мадярській залізниці, почався рейд літаків. Усі люди втікали з поїзда в поле, але батько і брат Ліди захотіли залишитись, щоб пильнувати речі і, на жаль, загинули під ударами літаків. Ліда і її мама потрапили в Словаччину, біля Братислави. Довго мандруючи на захід, вони дісталися до табору втікачів у Регенсбурзі. Там Ліда познайомилася з Олесем, за якого вийшла заміж і в них народився син Богдан.

З переселенських таборів Німеччини у 1950 р. переїхала з сім'єю до Америки у Нью Йорк, де на той час важко було знайти роботу. Їм порекомендували поїхати у Детройт, Мічиган, де вони і поселилися. Невдовзі чоловік Ліди важко захворів і помер.

Пані Ліді довелося багато працювати, щоб утримувати 5-річного сина та маму. Вони жили в м. Гемтремк разом з двома студентами, щоб мати змогу платити за помешкання та щоб вистачало грошей на харчі. Маючи потяг до мистецтва, у 1961 р. вступила на курси мистецтва в Macomb Community College у м. Воррен.

Пізніше вийшла заміж за Василя Колодчина, в них народився син Роман. У 1970 р. відкриває постійну галерею українського образотворчого мистецтва і називає її псевдонімом приятеля родини, відомого маляра Едварда Козака — «Галерея ЕКО». Цю галерею, як куратор і директор, провадила понад 30 років, де влаштовувала виставки видатних митців з діаспори та України. Одного разу, у 1959 р. я запросила п. Ліду на сходини управи СУА. І Ліда зголосилася взяти на себе повноваження організаційної референтки і так багато років працювала на різних посадах у Головні Управі, в Окружній Управі та в Управі Відділу. А ще Ліда завжди і до останніх днів була моєю чудовою подругою та доброю сусідкою, за якою ми будемо сумувати».

...Маємо згадати, що пані Ліда була головою Окружної Управи Детройту 9 років (1980—1984, 1994—1996 і 1999—2000 рр.), головою 76-го Відділу СУА 5 років (1964, 1967, 1991—1993 рр.), організаційною референткою в Головні і Окружній Управах. На цих посадах створила 7 нових відділів, зокрема і 76-й 1963 р., який став першим відділом у Детройті.

У 1986 р. в Окружній Управі була головою Будівельного комітету. Однією з мрій п. Ліди було будівництво або закупівля приміщення для Домівки. І їй таки вдалося це зробити. Зараз у Домівці відбуваються сходини відділів та громадські імпрези з різних нагод.

За видатну працю в США Лідія Колодчин нагороджена званнями Почесної членки США у 1999 р. і Почесної членки Окружної Управи США в Мічігані у 1996 р.

Пані Ліда створила і впродовж десяти років очолювала Товариство «Лемківщина» та разом з його членами допомагала дитячим садочкам на Лемківщині, українським школам і талановитим студентам, які вивчали українську культуру і теологію в Польщі.

З 1969 по 1999 роки Лідія Колодчин була референткою суспільної опіки в управі «Об'єднання Українців в Америці Самопоміч», відділ у Мічігані. На цій посаді створила «Клуб старших осіб» у 1974 р., яким опікувалася понад 30 років. Започаткувала багато акцій допомоги для потерпілих українців у Бразилії, колишній

Югославії, Польщі та в Україні, зокрема для сиротинців і старших осіб, а також жертвам повені на Закарпатті. Окрема ділянка її діяльності — влаштування на працю емігрантів четвертої хвилі з України. Також відвідувала і допомагала самотнім старшим особам у лікарнях і будинках для осіб похилого віку. У 1982—1984 рр. була членом дирекції корпорації «Українське село», яке мало 155 приміщень для старших осіб. Була співорганізатором і головою Марійської дружини Зарваницької Матері Божої, членкинею Комітету Метрополітального Детройту для відзначення 2000-ліття з дня народження Ісуса Христа. Лідія Колодчин, крім того, була членкинею управ таких організацій, як «Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля», Українського культурно-громадського клубу, Товариства українського мистецтва і Українського патріархального товариства, відділ в Мічігані.

Багаторічна та сумлінна праця пані Ліди Колодчин назавжди залишиться вагомим та самовідданим внеском в українську громаду Детройту, Союз Українок Америки, зокрема Округи Детройт, на благо українців та України.

Наш 76-й Відділ США у Детройті поставив собі за мету у недалекому майбутньому встановити український прапор біля Домівки на честь п. Лідії Колодчин.

Світла пам'ять цієї славетній жінці та співчуття всій її родині.

Оксана Душі, пресова референтка 76-го Відділу США.
(Використано деякі матеріали зі статті в «НЖ» за 2012 р.)

Lillie DiLauro

Branch 95, Kerhonkson/Poughkeepsie, NY

Lillie in the early 1970s.

On August 4, 1973, Lillie married Angelo, her high school sweetheart and the love of her life. During 42

Lillie Marie DiLauro of Pine Bush, NY, went to heaven on Friday, October 7, 2022. Lillie was born on June 21, 1953, in New York City, the daughter of the late Vincent and Maria (Kulyk) Magnowski.

years of marriage, they built a life and family together. Sadly, Angelo passed away in October 2015. Lillie was actively involved in the Ukrainian community and with religious and senior organizations. She was an active member of UNWLA Branch 95 in Kerhonkson since 2013 and enjoyed partaking of branch projects and activities, especially if she could use her cooking and baking skills, which we all have enjoyed. She liked going to church and working at the Ukrainian Self Reliance Credit Union NY until her retirement. Lillie loved her grandchildren, using her artistic skills to make drawings for them, cooking big meals to share, spending time talking and shopping with family and friends, and crocheting blankets for babies and just about anyone she could think of. As a caretaker to her parents and husband, her warm and caring nature never wavered, even as she battled and twice beat cancer herself. Lillie will be deeply

missed by all who knew her, especially us, her branch sisters.

Lillie is survived by her children, Christina Marie DiLauro Abaya and her husband Araby of Los Angeles, CA, Andrea DiLauro Levene and her husband Jeffrey of Randolph, NJ, and Anthony Vincent DiLauro and

his wife Jessica of Montgomery, NY, and by seven grandchildren: Dakota Marie DiLauro, Ava Vale Abaya, Adam Vincent Levene, Anthony Hunter DiLauro, Alina Renee Levene, Juliet Amelia Levene, and Julian Francis Levene. Lillie is also survived by her brother Nicholas Magnowski, her sister Irene Magnowski, and many cousins, nieces, and nephews who were dear to her.

Marianna (Szcawinsky) Crans

Branch 95, Kerhonkson/Poughkeepsie, NY

Ірина Кріса

12-й Відділ СУА, Парма, Огайо

14 жовтня 2022 р. відійшла у Вічність союзниця 12-го Відділу СУА Ірина Кріса

лася до Клівленду. Мала трьох дітей: дочок Лесю і Христю та сина Володимира.

Після того, як вступила до 33-го Відділу СУА, п. Ірина відразу виявила себе в шляхетних починах суспільної опіки — була чутливою до людського горя, відтак допомагала українцям в США та Україні. Разом з іншими членками суспільної референтури, двома Стефаніями — Балагутрак і Швед, п. Ірина зосередилася на допомозі потерпілим від повені на Закарпатті: надсилала пачки з одягом, харчами, ліками, а також гроші на підтримку геріатричного пансіонату для старших в Чернівцях і СУУ в Херсоні.

Дуже чутливо ставилася до місцевих старших, німецьких осіб. Під час Великодніх і Різдвяних свят дарувала їм гостинці і була щедрою на добре слово. У цьому їй завжди допомагала дочка Леся.

Ірина і її найближча родина внесли великий вклад в нашу організацію, головно через 33-й Відділ СУА ім. Лесі Українки у Клівленді. Життєві обставини перенесли родину до Парми (Огайо), де п. Ірина стала активною членкинею 12-го Відділу СУА і продовжувала благочинну діяльність. Вона особисто допомагала й підтримувала сиротинців з Бережан, а тепер це продовжує робити її родина.

Св. п. Ірину Крісу відспівали в Українській католицькій церкві св. Андрія (St. Andrew Ukrainian Catholic Church) у м. Парма, Огайо, і поховали на цвинтарі церкви.

Висловлюємо щирі співчуття рідним і близьким св. пам'яті Ірини Кріси.

(Спомин створено на основі допису в «Нашому житті» за липень-серпень 2012 р., а також за участі Лесі Кріси — доньки св. п. Ірини Кріси.)

Св. п. Ірина Кріса (з дому Ліщинська) народилася у Львові. Долею життєвих доріг з родиною опинилася на еміграції. Спочатку проживала в Німеччині у Новому Ульмі, де ходила до гімназії. Належала до Пласту і до Карпатсько-Лещатарського Клубу. Мала спортовий хист. Тому у 1948 р. у Нюрнберзі на олімпіаді поневолених народів (16 різних національностей) Ірина виборола срібну медаль у змаганнях з бігу на 200 метрів.

У 1949 р. родина переїхала до США, Коннектикут, де Ірина одружилася з Володимиром Крісою і через деякий час пересели-

**ГОЛОВНА УПРАВА
СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ**

Почесні голови СУА:
Анна Кравчук, Ірина Куровицька, Маріанна Заяць
Наталія Павленко – голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Надя Нинка	1-ша заступниця голови
Валентина Табака	2-га заступниця голови для справ членства
Оленка Крупа	3-тя заступниця голови для зв'язків з громадськістю
Орися Сорока	секретарка
Рената Заяць	скарбник
Карен Челак	фінансова секретарка
Оксана Лодзюк Кривулич	вільна членкиня

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Ярослава Глинська	Детройт
Ольга Михайлюк	Філадельфія
Лідія Слиж	Нью Йорк
Оксана Коник	Нью Джерзі
Галина Ярема	Огайо
Катерина Івасишин	Чікаго
Катерина Таньчин	Нова Англія
[посада вакантна]	Центральний Нью Йорк
Наталія Сантарсієро,	зв'язкові віддалених
Ірина Халупа	відділів
Оля Черкас	зв'язкова вільних членкинь

РЕФЕРЕНТУРИ

Маріанна Третяк *	адвокація
Орися Сорока	архівна
Людмила Рабій	мистецтва та музею
Оксана Пясецька	у справах культури
Людмила Вусик	у справах освіти
Оксана Лодзюк Кривулич *	зі збору коштів
Роксолана Шеверак *	дослідження та управління даними стипендій
Надя Яворів	
Діанна Кордуба Савицька	соціальних засобів комунікації
Ока Грицак	суспільної опіки

* Голови спеціальних референтур будуть обрані на наступній Конвенції СУА.

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Віра Н. Кушнір	голова
Христина Бойко	членкиня
Софія Кошів	членкиня
Іванка Олесницька	заступниця членкині
Ксеня Раковська	заступниця членкині

**СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
UNWLA, INC. SCHOLARSHIP/
CHILDREN-STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM**
171 Main St., P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone/Fax: 732-441-9530
E-mail: nazustrich@verizon.net

**NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN
NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.**

Honorary Presidents:
Anna Krawczuk, Iryna Kurowyckyj, Marianna Zajac
Natalie Pawlenko – President

EXECUTIVE COMMITTEE

Nadia Nynka	1st Vice President
Valentyna Tabaka	2nd VP — Membership
Olenka Krupa	3rd VP — Public Relations
Orysa Soroka	Secretary
Renata Zajac	Treasurer
Karen Chelak	Financial Secretary
Oksana Lodziuk Krywulych	Officer-at-Large

REGIONAL COUNCIL PRESIDENTS

Yaroslava Hlinska	Detroit
Olga Mykhaylyuk	Philadelphia
Lidia Slysh	New York City
Oksana Konyk	New Jersey
Halya Yarema	Ohio
Katherine Iwasyszyn	Chicago
Kateryna Tanchyn	New England
[vacant]	Central New York
Natalie Santarsiero	Branches-at-Large Co-Liaison
Irena Chalupa	Branches-at-Large Co-Liaison
Olya Czerkas	Members-at-Large Liaison

STANDING COMMITTEE CHAIRS

Marianna Tretiak *	Advocacy
Orysa Soroka	Archives
Liudmyla Rabij	Arts and Museum
Oksana Piaseckyj	Culture
Liudmila Wussek	Education
Oksana Lodziuk Krywulych *	Fundraising
Roksolana Sheverack *	Research & Data Management
Nadia Jaworiv	Scholarship
Dianna Korduba Sawicky	Social Media
Oka (Olga) Hrycak	Social Welfare

* Special Committee Chairs pending election at the next UNWLA Convention.

AUDIT COMMITTEE

Vera N. Kushnir	Chair
Christine Boyko	Member
Sophia Koshiw	Member
Ivanka Olesnycky	Alternate Member
Ksenia Rakowsky	Alternate Member

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM

222 East 6th Street, New York, NY 10003
212-228-0110 / Fax: 212-228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

SPONSORS AND DONORS URGENTLY NEEDED FOR STUDENTS IN UKRAINE

The UNWLA Scholarship Sponsorship Program needs sponsors and donors to fulfill many new requests for scholarships for students in Ukraine. We have already received **60 new requests** and are expecting more. The requests are primarily **for students who have had a parent killed in the current war in Ukraine or whose parent is either injured or missing**. Many applications are for elementary and high school students.

До Стипендійної Акції СУА надійшли прохання з України на **60 стипендій** для осиротілих **учнів та студентів, батьки яких загинули на фронті, поранені або зникли безвісти**. Переважно це учні початкових та середніх шкіл. **Допоможіть нам їм допомогти!**

There are five levels of sponsorship:

- \$110 Grades 1–8
- \$220 Grades 9–12
- \$330 University
- \$400 Post-Graduate – Masters
- \$500 Post-Graduate – PhD

To sponsor a student, or to make a donation in any amount, **send a check payable to UNWLA Scholarship Program** along with your **contact information** (name, street address, email address, and phone number) to:

UNWLA Inc.
PO Box 24
Matawan, NJ 07747-0024

You can reach the Scholarship office
at 732-441-9530 or at nazustrich@verizon.net.

Thank you for helping to support
students in Ukraine!

